

Neruda Interviews; Interview nr2.

Intervjuer med Dr. Neruda, Intervju nr.2.

Av Sarah.

Det som följer är en session, som jag spelade in med Dr. Neruda den 28 december, 1997. Han gav mig tillstånd att spela in hans svar på mina frågor. Det här är en utskrift från den sessionen. Detta var en av de fem gånger, som jag kunde spela in våra samtal på band. Jag har bevarat de här utskrifterna precis som de kom till. Ingen redigering gjordes och jag har försökt göra mitt bästa för att få med de exakta orden, fraserna och den grammatik, som Dr. Neruda använde.

(Det rekommenderas att du läser intervjun från den 27:e december, 1997 innan du läser den här.)

Sarah: ”Innan vi börjar kvällens sittning, ville jag tala om för dig, att jag har lyssnat till tapen från igår kväll, och har använt mig av den för att formulera några nya frågor. Jag la märke till, att jag spred ut mina frågor vitt och brett, så ikväll tänker jag försöka bli mer fokuserad. Så jag bara varnar dig, att om jag tappar tråden igen, så påminn mig om att hålla kursen. Okay?”

Dr. Neruda: ”Jag ska naturligtvis göra mitt bästa, - fastän jag är ju inte säker på, vilken din kurs är.”

Sarah: ”Nåväl, jag tror, att jag skulle vilja hålla mig mer centrerad kring WingMakers och artefakterna i deras tidskapsel.”

Dr. Neruda: ”Det går fint för min del. Men låt mig få göra ett klagörande först.

”Sajten Den Gamla Pilen betecknades i början som en Utomjordisk Tids-Kapsel, eller ETC, (Extraterrestrial Time Capsule). Men enligt min mening är den egentligen inte en tidskapsel.”

Sarah: ”Bra, då startar vi just där. Vad är den då exakt, enligt din mening?”

Dr. Neruda: ”Sajten är en del i en större konstruktion, som hänger ihop på ett sätt, som jag inte förstår. Vi vet, att det finns sju sajter, som har byggts på jorden – antagligen på 800-talet. Vi vet, att de här sajterna har någon form av försvarssyfte och vi vet, att de som planerade sajterna presenterar sig som kulturbärare och högst sannolikt är de representanter från den Centrala Rasen.”

Sarah: ”Jag hör en massa om ”försvarsvapen”, men hur kan de här målningarna eller artefakterna i form av musik vara en del av ett försvarsvapen?”

Dr. Neruda: ”Vi vet från våra RV-sessioner (Remote Viewing, Fjärrskådning), att WingMakers konstruerade de här sajterna för att de skulle vara något mer än bara ett försvarsvapen, annars skulle inte de kulturella artefakterna, som du påpekar, ha någon mening. Emellertid är det heller inte vettigt, att de inte alls skulle höra ihop med ett försvarsvapens mål och syfte. Jag har en hypotes om, att de är DNA-triggers.”

Sarah: ”Du menar, att de aktiverar någonting inom vårt DNA – såsom du beskrev igår kväll?”

Dr. Neruda: ”Alldeles riktigt.”

Sarah: ”Och hur kan det här höra ihop med ett försvarsvapen?”

Dr. Neruda: ”Det var vår hypotes, att de kulturella artefakterna, om de studerades eller undersöktes, på något sätt skulle kunna aktivera delar av vårt DNA. I vilket syfte var vi inte säkra på, men jag vet intuitivt, att det har någonting att göra med att stimulera vårt intelligensflöde och sätta igång sensoriska inmatningar, som varit inaktiva inom vårt centrala nervsystem.”

Sarah: ”Och har du någon hypotes om varför?”

Dr. Neruda: ”Antagligen gör ökningen i det centrala nervsystemet försvarsvapnet mer effektivt.”

Sarah: ”Det är så förbaskat lätt att komma ifrån ämnet när man talar med dig, men jag tänker stå emot frestelsen att byta ämne och få en neurologisk lektion, inte för att jag vet någonting om det. – Berätta mer om din roll med WingMakers tidskapsel – eller vad du nu vill kalla den.”

Dr. Neruda: ”Jag tycker att vi, för att vara exakta och konsekventa, kan tala om den som sajten Den Gamla Pilen. Som jag sa tidigare är jag säker på, att den inte är en tidskapsel.”

”Så över till din fråga. Jag arbetade med en dator, som vi kallar ZEMI och hjälpte till att översätta de data, som fanns på den optiska disk, som vi hittade i sajten tjugo-tredje kammare. Den innehöll texter, symbolbilder, matematiska ekvationer och något, som visade sig vara musikfiler.”

”Omedelbart efter det att sajten lokaliserats, fokuserade jag mig först och främst på att avkoda den optiska disken och göra informationen vettig, så att den så mycket som möjligt kunde användas för BST.”

Sarah: ”Gick något av detta att tillämpa på BST?”

Dr. Neruda: ”Inte direkt, åtminstone ingenting, som jag har läst. Texten var mer av filosofisk natur. Jag var den förste som fick läsa deras språk. Omedelbart efter att vi låst upp den optiska disken, skrev vi ut 8045 sidor med symbolbilder likadana som de, som fanns i deras konstverk, förutom att de var mer varierade och i några fall mycket mer komplicerade. Där fanns 23 kapitel med text eller symbolbilder – var och en bestående av 350 sidor.

”Jag läste den första delen eller kapitlet av den här texten och förvånades över att finna, att det fanns textavsnitt – i introduktionen – som bara kunde läsas av mig. Det här bestyrkte ytterligare, att jag hade en roll att spela, när det gällde att få ut den här informationen till allmänheten.”

Sarah: ”Säger du, att texten du läste försvann efter det du läst den eller att du utplånade den?”

Dr. Neruda: ”Den försvann. Den utplånade sig själv.”

Sarah: ”Så bara de första ögonen skulle få se budskapet?”

Dr. Neruda: ”Alldeles riktigt.”

Sarah: ”Och vad sa den?”

Dr. Neruda: ”Jag kan läsa upp de exakta orden om du vill, men det skulle ta några minuter.”

Sarah: ”Ge mig en sammanfattning.”

Dr. Neruda: ”Det väsentliga i det här avsnittet var att bekräfta det som ACIO redan visste – att Animus skulle sända sonder år 2011 och det var skrivet i form av en varning. Det förklarades att WingMakers hade installerat ett försvarsvapen på jorden, som skulle göra planeten osynlig för Animus´ sonder.”

Sarah: ”Osynlig? Hurdå?”

Dr. Neruda: ”De förklarade det inte så noggrant. De skrev, att högre frekvenser sändes ut från det centrala universat och att de här sju sajterna omfattade en samlad teknologi, som på något sätt samordnade de här frekvenserna eller högre energierna för att framkalla ett skifte i planetens vibrationsstruktur och göra det möjligt för livet på planeten att överleva skiftet och förbli oupptäckta av Animus.”

Sarah: ”Alla livsformer?”

Dr. Neruda: ”Rent formellt, texten angav inte detta närmare.”

Sarah: ”Och det här var bara för dina ögon?”

Dr. Neruda: ”Ja, ZEMI-operatören hittade inga spår av det här textavsnittet. Det försvann fullständigt.”

Sarah: ”Vad annat hade det att säga?”

Dr. Neruda: ”Det bekräftade, att vi hade att göra med den Centrala Rasen och att de vill, att de kulturella artefakterna från de sju sajterna ska ges ut till allmänheten. De här momenten hörde ihop med försvarsvapnets effektivitet.”

Sarah: ”På vad sätt?”

Dr. Neruda: ”I det avseendet att materialet aktiverar aspekter hos våra DNA, som gör skiftet lättare, eller kanske möjligt, jag är inte så säker, för de var litet vaga.”

Sarah: ”Så genom att läsa filosofin, så antas jag kunna bli osynlig?”

Dr. Neruda: ”Jag tror, att det är mera holistiskt än så. De lämnade efter sig poesi, musik, målningar och även en ordbok. För mig verkar det som om alla de här delarna – plus filosofin – hänger ihop. Dessutom påstår jag, att någonting fundamentalt förändras, när det här materialet absorberats och kanske den här förändringen, vad den nu är, ger resonans med teknologin från de sju sajterna.”

Sarah: ”Det låter långsökt för mig. Varför tror du, att det är på det här sättet?”

Dr. Neruda: ”Jag har absorberat materialet och jag har lagt märke till förändringar.”

Sarah: ”Såsom?”

Dr. Neruda: ”Jag hoppade av från ACIO. För mig är det den största förändring, som går att föreställa sig.”

Sarah: ”Du antyder väl inte, att det material som du har läst förmådde dig till att hoppa av, eller hur?”

Dr. Neruda: ”Det var en kombination av många saker, men det hade säkert en anseelig inverkan på mitt beslut. Läste du något av de material som jag lämnade igår kväll?”

Sarah: ”Jag läste det första avsnittet och litet i ordboken. Jag förstod det inte. Det var alltför abstrakt. Det hade en effekt på mig ändå, - det lyckades få mig att somna.”

Dr. Neruda: ”Jag vet, att det är litet intensivt, men du måste hålla med om att det är mycket intressant, om inte för någon annan orsak än att de ger exempel på hur våra avlägsna förfäder tänker och tror.”

Sarah: ”Och du har en kopia på alla de där textsidorna?”

Dr. Neruda: ”Ja.”

Sarah: ”Och jag kan få se det?”

Dr. Neruda: ”Ja, men det är ingenting, som jag bär omkring på.”

Sarah: ”Berätta litet om översättningsprocessen, sedan du blev involverad i den.”

Dr. Neruda: ”Översättningen är nyckeln till användbarheten av den optiska disken och genom att genomföra en uppsättning experiment, som omsorgsfullt samordnats av ZEMI, kunde vi klara av att öppna upp diskens datafiler på fem dagar.”

Sarah: ”Hur vet du att översättningen är riktig?”

Dr. Neruda: ”På disken fanns, när den väl öppnats, översättningsregister, som kunde skriva ut texterna på perfekt engelska, eller på cirka sextio andra språk. Det tog oss två dagar att komma underfund med, hur vi skulle komma in på disken, men när vi en gång gjort det, kunde vi komma åt 24 avsnitt med text under loppet av sjutton timmar.”

Den mest besvärliga av översättningarna och den som vi hade minst tillförsikt till är musiken.”

Sarah: ”Bra, jag är glad, att du tog upp musiken, därför jag kan inte förstå den delen av tidskapseln.”

Dr. Neruda: ”Vad menar du med det?”

Sarah: ”Fanns musiken redan på den optiska disken och ni helt enkelt spelade av den från disken eller producerades den i stort sett av Labyrintgruppen med notskrifter som grund?”

Dr. Neruda: ”Det var faktiskt en kombination av de här två. Deras musiknoter var mycket exakta och de lämnade digitala exempel på vart och ett av sina instrument – även röster. Så vi översatte helt enkelt deras digitala smakprov till en MIDI-standard och producerade vår egen version av deras musik.”

Sarah: ”Så du var inblandad i musiköversättningarna också?”

Dr. Neruda: ”Ja, jag hjälpte till med den ursprungliga digitala upptäckten av deras musiknoter och hjälpte till med översättningsregistren. Jag var inte involverad i produktionsfasen, fastän jag var mycket nyfiken på hur det skulle låta.”

Sarah: ”Kan jag få lyssna på någon av de där kompositionerna?”

Dr. Neruda: ”Ja, naturligtvis. När jag gav mig iväg hade ACIO lyckats att översätta tio av de tjugo-tre musikkompositionerna. Jag har dem. Och de har konverterats till både CD och kassetband-standard. Jag har också fullständiga filer på de återstående tretton kompositionerna i deras obearbetade, icke rekonstruerade form.”

Sarah: ”Hur producerades de exakt?”

Dr. Neruda: ”Menar du tekniskt eller artistiskt?”

Sarah: ”Antagligen bådadera.”

Dr. Neruda: ”På den tekniska sidan behövde vi trappa ner några steg till en upplösning på 384 bits för att göra det möjligt att använda dem i våra datasystem. När vi först hörde proven på instrumenteringen, blev vi något lättade över att få höra bekanta ljud. Där fanns en del som var annorlunda, men till största delen var de digitala smakprov, som kodats in på den optiska disken, desamma som de nutida musikinstrument som man hör världen över.

Genast när vi hade fattat deras exempel och organiserat dem i oktaver, tog vi deras kompositionsnoter och lät i stort sett datorn välja ut den digitala instrumenteringen med deras prover som grund. Så småningom måste allt det här trappas ner till ett 24-bitars kommersiellt CD dominerande system, som sedan pressades på CD och spelades in på kassetband.”

”Vad beträffar den artistiska produktionen, var det verkligen inte mycket som vi gjorde. Datorerna gjorde allt tolkningsarbetet och utförde i huvudsak produktionen för den delen. Några ur vår stab utförde dubbningar (overdubs) av olika versioner för att experimentera med kompositionerna. Musiken var mycket populär, särskilt när man lyssnade på den med en samplingshastighet på 384-bit.”

Sarah: ”Var det inte någon som undrade över, varför tidskapseln innehöll en musikalisk byggsats istället för att bara ha en inspelning av musiken? Jag menar, varför vill de få oss att ta fram en musikalisk uttolkning av deras musik?”

Dr. Neruda: ”Man undrade över allting inom projektet Den Gamla pilen. Allting.”

”Vi visste inte, varför de gjorde på det sätt som de gjorde, men återigen var våra hypoteser, att WingMakers inte hade något sätt att föra in sin musik till vår värld, därför att vi saknade teknologin för att kunna lyssna på den. De tog isär sin musik till – som du uttryckte det – en byggsats, vilket gjorde att vi kunde rekonstruera musiken, så att den kunde avlyssnas med vår teknologi. Det är det mest logiska skälet.

”Det var flera av oss, som upplevde kammare ett och två som en fullständigt integrerad uttrycksform och det var en mycket kraftfull erfarenhet – lindrigt sagt. När man hör musiken i en upplösning på 384 bit tillsammans med originalmålningarna, stående inuti den aktuella kammare, där de är placerade, är det en mycket gripande och andlig upplevelse. Olikt allt annat jag någonsin varit med om”

Sarah: ”På vad sätt?”

Dr. Neruda: ”Just känslan av att dras ut ur kroppen och in i målningens portal är oemotståndlig. Där finns en mycket stark känsla av rörelse in i och bortom de här målningarna, och musiken och målningarna är bara två av konstformerna, den tredje, poesin, är också en del av upplevelsen.”

Sarah: ”Berätta om poesin.”

Dr. Neruda: ”Poemen uttrycker ämnen från ett brett område. För de flesta av oss vid ACIO kunde de ha skrivits av vilken nutida poet som helst. Där fanns verkligen ingenting som pekade på, att de skulle vara representanter för en kultur som är miljarder år äldre än vår egen.

Man kunde också tydligt se många poem med samma tema om andlighet, kärlek, relationer och döden. Det finns faktiskt två poem till varje kammarmålning, så det finns totalt 46 poem.

Sarah: ”Det där är intressant. Allting annat – målningarna, musiken, artefakterna och filosofin – finns placerade med en per kammare. Varför tror du att de har placerat två poem i varje kammare istället för ett?”

Dr. Neruda: ”Enligt min mening var det för att förse varje särskilt tema, som symboliserar en specifik kammare, med ett bredare perspektiv. Poesin tycks vara formgiven på ett sådant sätt för att ge både ett personligt och universellt perspektiv till varje kammare – men återigen, det är bara en arbetshypotes än så länge.”

Sarah: ”Jag antar, utifrån de exempel du gav mig, att poesin också är litet mindre abstrakt om man jämför med kamrarnas filosofi och målningar. Har du funderat på, hur poesin står i relation till målningarna?”

Dr. Neruda: ”Ja. Och jag tror, att poesin och målningarna har det starkaste sambandet av alla objekten i var och en av kamrarna. Jag tror att målningarna illustrerar – på något subtilt sätt – samma teman som symboliseras i poesin. I några fall, när målningen symboliserar en samling abstrakta objekt, är också poesin mer abstrakt. När målningen är mera illustrativ, tycks poesin mer likna prosa.”

Sarah: ”Menar du då, att poesin bär på den huvudsakliga innebörden hos varje kammare?”

Dr. Neruda: ”Jag är inte säker på det, men det verkar sannerligen som om poesin på något sätt antyds symboliskt i den kammarmålning, som den hör ihop med. Problemet är, att poesin är så väldigt tvetydig, att det är omöjligt att veta precis, vad dess tema är avsett att vara. Jag borde ha nämnt detta förut, men grammatiken och satsläran i deras språk är dessutom mycket annorlunda än i vårt, i och med att deras språk är ändlöst, utan skiljetecken eller meningar.

”Med andra ord, om vi gjorde en ordagrann översättning, skulle det inte bli någon struktur i form av meningar – utan mera som en logisk, syntaktisk metod att närma sig problemet – vilket helt enkelt betyder ett abstrakt språkflöde, som för de flesta människor skulle vara mycket svårt att förstå. När jag gjorde översättningarna av poesin, skrev jag ner dem i en struktur med meningar, vilket fragmenterade dess innebörd, så att den kunde förstås bättre. Kanske att jag utan avsikt förändrade innebörden genom den processen, men det var antingen det eller att poesin skulle bli alltför abstrakt för att förstå.”

Sarah: ”Finns där något samband mellan poesin och filosofin i varje kammare?”

Dr. Neruda: ”Min kollega och jag kände, att alla objekt inom en specifik kammare hörde ihop – antagligen på ett sätt som vi inte kunde fatta. Vi var konstant bekymrade över att översättningsregistren på något sätt kunde var felaktiga, och det här begränsade vår förmåga att se länkarna mellan de olika objekten. Och det mest förvirrande var naturligtvis sambandet med de teknologiska artefakterna, därför vi kunde inte hitta något sätt att undersöka dem på eller nå fram till några slutsatser om deras syfte eller funktion.”

Sarah: ”Låt oss tala litet om de artefakter, som man hittade i varje kammare. Den enda som vi verkligen har hört talas om var den som man hittade i den 23:e kammaren, den optiska disken. Jag vet, att du har visat mig några foton på de andra, men skulle du kunna beskriva dem bättre?”

Dr. Neruda: ”Den optiska disken är den enda artefakten av de 23 som vi hittade, som ACIO helt lyckades öppna upp, åtminstone vad jag vet. De andra artefakterna togs alla till Labyrintgruppens forskningslaboratorium i södra Kalifornien omedelbart efter det de upptäckts. De bekräftades aldrig för någon under säkerhetsnivå tolv. Det gick rykten inom den generella delen av ACIO, att det fanns teknologier inom sajten Den Gamla Pilen, men de här ryktena tog man aldrig så allvarligt på, säkerligen inte NSA.”

De teknologiska artefakterna betraktades med största nyfikenhet av Femton, därför att de kunde betyda möjliga lösningar på BST. Men som jag nämnt tidigare, kände Femton och de flesta inom Labyrintgruppen också för den delen, att WingMakers kanske inte skulle tillåta Labyrintgruppen utveckla BST. Följaktligen betraktade Femton WingMakers som möjliga fiender, istället för allierade.”

Sarah: ”Men det jag har sett, ser då inte så avancerat ut eller ser ut att vara baserat på hög teknologi. De skulle kunna passera för kristaller eller stenar – eller någonting organiskt. Varför var Labyrintgruppen så fångslade av dem?”

Dr. Neruda: ”De kristallstrukturer som man hittade såg i de flesta fall alldeles vanliga ut. När de undersöktes med blotta ögat, verkade de vara kristaller, men när man tittade på dem genom olika molekylära och atomära analyser, visade det sig tydligt att de var konstgjorda objekt. Med andra ord var de syntetiska kristallstrukturer och vi höll fast vid hypotesen, att de var inkodade med information, på samma sätt som den optiska disken eller som målningarna. Vi höll också fast vid hypotesen, att de starkt hörde ihop med den optiska disken, eftersom den sista artefakten verkade motsvara en sorts hörnsten eller en huvudnyckel.”

Sarah: ”Hänvisade någon av texterna, som översattes från den optiska disken till de andra artefakterna?”

Dr. Neruda: ”Nej, till vår besvikelse fanns där inga hänvisningar.”

Sarah: ”Du svarade inte på min fråga, kunde du känna att det fanns något samband mellan de teknologiska artefakterna och de speciella kulturella artefakter som hörde ihop med varje kammare.”

Dr. Neruda: ”Ursäkta, jag tror det är min tur att tappa tråden spår ikväll. I vilket fall som helst, jo, det fanns ett samband – det var vi säkra på, men samtidigt kunde vi inte bevisa vår teori, därför att vi inte kunde komma in i artefakterna och undersöka dem. Följaktligen lade vi all vår tid och energi på den optiska disken, därför den tycktes vara den allra viktigaste artefakten och den, som vi hade bäst chans att öppna upp med vår teknologi.”

Sarah: ”Varför?”

Dr. Neruda: ”Du måste förstå, att de teknologiska artefakterna var ytterligt främmande för våra teknologier. Förutom den optiska disken, var de andra teknologierna en kombination av syntetiska material baserade på organiska strukturer och i några fall innehöll de faktiskt mänskligt DNA i sina strukturer. De här var – ”

Sarah: ”Säger du att teknologierna till en del var mänskliga?”

Dr. Neruda: ”Ja... på ett sätt. Men det jag tänker säga är, att de här artefakterna tycktes ha molekylärbaserade datasystem, som aktiverades genom en specifik mänsklig beröring. Och vi var inte säkra på, huruvida det bokstavligen talat var en specifik människa, eller en specifik typ av människa, eller kanske vilken människa som helst i ett speciellt känslotillstånd eller sinnestillstånd. Vi utvecklade och genomförde etthundra femton möjliga experiment för att testa men alla misslyckades.”

Sarah: ”Men det här är verkligen konstigt – varför skulle ett mänskligt DNA befinna sig inuti en teknologi – och det här pratet om syntetiska kristaller – det får mig att rysa.”

Dr. Neruda: ”Vi hade liknande farhågor till dess vi klarade av att översätta en del text inom den optiska disken. De filosofiska dokumenten från första och andra kammaren övertygade oss om, att WingMakers faktiskt gick att lita på och vi hade ingen anledning att misstro deras berättelse. Det här betyder inte, att vi gav upp all vår misstro eller försiktighet, men filosofin var ett genombrott för vår förståelse för det uppdrag de fått med den nutida mänskligheten.”

Sarah: ”Jag vet inte – jag läste de första två filosofiska dokumenten du lämnade till mig, och jag kan tro på, att de kommer från en främmande ras. Jag kan också tänka mig, att de kommer från en vilseledande ras, som använder filosofi och all sin kulturella smörja för att lugna ner oss och för att vi ska tro att de är välvilliga, när de faktiskt inte är det alls. Jag menar, är inte det där en del i profetian, som du talade om igår kväll.”

Dr. Neruda: ”Nåja, jag förstår, att du förblir den för evigt skeptiska journalisten. Jag är faktiskt glad över att få se den reaktionen.”

”Sarah, allt jag kan tala om för dig är, att när du väger samman alla de kulturella artefakterna som man hittade inne i sajten Den Gamla Pilen, och när du fördjupar dig i deras innehåll och filosofi, så är det svårt att tro på, att detta skulle ha sitt ursprung i ett ondskefullt uppsåt.”

Sarah: ”Om det inte är exakt det här, som de ville att du ska tro.”

Dr. Neruda: ”Kanske. Det är svårt att säga emot något sådant. Jag tror, att det vid en viss tidpunkt är ett individuellt beslut. Labyrintgruppen – och när jag säger det så inkluderar jag också Corteum – var eniga om, att det var en autentisk upptäckt från den Centrala Rasen och de litade på, att vi inte blev utsatta för något bedrägeri. Men vi stängde aldrig dörren till den möjligheten. Våra säkerhets- och driftschefer konstruerade katastrofplaner, som låg färdiga i den händelse att tecknen hopade sig, som ökade möjligheten för lurendrejeri och bedrägeri.”

Sarah: ”En av de saker som jag tyckte var konstigt, efter att ha tittat på fotografierna av kammarmålningarna, var hur lika de var allesammans. Helt klart var de gjorda av samme

konstnär – eller grupp konstnärer, antar jag. Men när jag tänker på en tidskapsel, skulle jag kunna tänka mig, att man i den skulle ta med konst av olika slag från olika konstnärer, vilka representerar en blandning av perspektiv o. s. v. Och det är inte fallet här. Varför tror du?”

Dr. Neruda: ”Jag tror inte, att deras motiv var att informera oss om sina olikakonstnärer eller om mångfalden i deras konstkultur. Jag tror att de tänker, att konsten i början fungerar som en form av kommunikation, och därefter som en slags tidsresa eller som ett ut-ur-kroppen-medvetande. Kontinuiteten hos de 23 målningarna, sedda i sin helhet, tycks inbjuda medvetandet hos den som observerar att ganska bokstavligt stiga in i WingMakers värld. Det är som om de vore portaler och jag har själv upplevt det här.”

Målningarna är otroligt lysande i sina färger. Du kan verkligen inte föreställa dig, vilket stort intryck de gör, när du ser dem personligen, särskilt efter att de rengjorts och renoveringen var färdig. Men också när de först upptäcktes utan någon retuschering, var det kusligt hur lysande de var och vibrerande i sina färger efter 1 150 år. Det var många gånger när vi som deltog i renoveringen och katalogiseringen av artefakterna, brukade sitta i kamrarna och stirra på dessa målningar. Vid åtskilliga tillfällen gjorde jag det i timtals och lät bara ögonen vandra genom målningen och föreställde mig konstnärens sinne och vad det var de försökte kommunicera. Det var en mycket kraftfull upplevelse.”

Sarah: ”Jag tror, att de hade skrämt mig litet.”

Dr. Neruda: ”Jag skrattar bara för att jag hade en sådan upplevelse. En kväll efter en lång dags arbete i kamrarna med artefakter, blev jag lämnad som den siste inuti sajten. Jag hade varit så absorberad av det jag höll på med, att jag knappt mindes, att jag blivit tillsagd att aktivera säkerhetssystemet, när jag gick ut. Ungefär en halvtimme gick och till slut blev jag varse, att jag var ensam inne i tidskapseln, – tystnaden var otrolig. I varje fall promenerade jag nerför den korridor, som band samman och passerade alla 23 kamrarna och jag började känna en närvaro, som var överväldigande. Varje gång jag kom nära en av kamrarna väntade jag mig, att någonting skulle hoppa på mig från målningen. De tycktes mig bokstavligen levande.”

”Vår belysning var ett portabelt halogensystem av mycket hög kvalité och varje kammare var utrustad på precis samma sätt. När jag kom längst ner i korridoren – eller det vi kallade spiraltrappan – och tittade in i kammare två, såg jag klart en rörelse som nästan skrämde mig från vettet. Inte nödvändigtvis av rädsla, utan mer av spänning, tror jag, fastän det fanns rädsla också. Men den här rörelsen var helt enkelt en suddig bild av någonting som steg ut ur målningen och sedan försvann det i tomma luften – Jag kunde verkligen inte –”

Sarah: ”Vad var det för något? Var det mänskligt?”

Dr. Neruda: ”Jag kunde inte se det klart nog för att kunna tala om för dig vad det var, men jag började teoretisera om, att några kammarmålningar kanske har syften bortom bara den visuella stimuleringen. Vår RV hade också en del upplevelser av att förnimma rörelser i målningarna, och hon kände det, som om hon drogs ut ur kroppen.”

Sarah: ”Det här kan tyckas vara en konstig fråga, som ligger utanför ämnet, men hur kan du veta, att inte allt det här var ett spratt? Att någon eller någon grupp skapade allt det här för att

det skulle se ut som en utomjordisk eller framtida tidskapsel bara för nöjet att få leka med era sinnen?”

Dr. Neruda: ”Det enda vi vet helt säkert är, att det inte är något spratt. Sajten Den Gamla Pilen består av en enorm klippstruktur, som bokstavligen har urholkats i formen av en spiral, som var tionde meter gör en avstickare in i en separat kammare – tjugo-tre för att vara exakt. Hela strukturen måste ha krävt en otrolig teknologi för att bygga. Vi har exakt daterat när kammarmålningarna skapades och det var helt bestämt på 800-talet. Vi är säkra på, att den här teknologin inte existerade då.”

Sarah: ”Jag försöker inte argumentera med dig – men om nu de här artefakterna verkligen är från den Centrala Rasen verkar det bara så konstigt, att de har begravts inuti en enorm klippa mitt i ingenstans – i New Mexico av alla platser. Och det verkar också konstigt att de varit tvungna att göra allt det här arbetet och sedan göra det så förbaskat svårt att förstå vad tusan det är, som de försöker säga oss. Förstår du vad jag menar?”

Dr. Neruda: ”Ja, jag förstår och jag tar inte dina frågor som att du vill argumentera. Men jag vill förklara vad jag menar, den här sajten består faktiskt av en uppsättning verkliga föremål. Och de här föremålen kommer inte ens från samma tidsepok. Till exempel, medan målningarna skapades för omkring elva hundra år sedan, svarar inte ens artefakterna på vår kol 14-datering eller biokemiska analyser. För att komplicera saker och ting, så har man kunnat fastställa, att hållristningarna (pictographs) inne i och runtom sajten Den Gamla Pilen hade skapats under de sista 50 åren och de kunde mycket väl ha gjorts under det år eller den månad som sajten upptäcktes.

”De här faktiska föremålen är en gåta, det måste man erkänna, Men de är inte ett spratt i mina ögon. Den verkliga frågan är huruvida WingMakers identitet och syfte är såsom de skildrar det.”

Sarah: ”Okay, låt oss säga, att det inte är ett spratt. Tala då om för mig, varför du är så övertygad om att det är försvarsvapen. För mig tycks det som om det mer skulle kunna vara en anordning för kommunikation – eller kanske ett redskap för utbildning av något slag. Varför ett vapen?”

Dr. Neruda: ”Texten från den optiska disken upplyser om det här. Och vi hade en RV-session som bekräftade det.”

Sarah: ”Jorden är alltså det genetiska bibliotek som Animus vill använda för att skapa om sig själva till själsbärare, som du uttrycker det? Och sajten Den Gamla Pilen – och de andra sex sajter som hör ihop med den – kommer att skydda världen och alla oss från de här plundrande utomjordingarna? Har jag fått ihop det så här långt?”

Dr. Neruda: ”Jag kan inte säga, att just dina slutsatser är rätt eller fel. Jag kan bara tala om för dig, att Animus är ett verkligt hot och att WingMakers ämnar skydda sin genetik.”

Sarah: ”Okay, tala då om för mig, varför skulle den Centrala Rasen, som lever biljoner ljusår bort, bry sig om vad som händer oss?”

Dr. Neruda: ”Den Centrala Rasen är ansvarig för att beså och kultivera högre livsformer ut över universum, så de är väldigt intresserade av att skydda sin genetik från Animus. Jorden är inte den enda genetiska förvaringsplatsen som de skyddar på det här sättet. Våra RV-sessioner visade en databas med planeter spridda över hela vårt superuniversum, en databas som var ofattbart stor.”

Sarah: ”Så det här är bara en standardprocedur för den här rasen – att installera ett försvarsvapen på de planeter de besår med liv?”

Dr. Neruda: ”Jag tror det.”

Sarah: ”Jag slog upp ordet ”Animus” i uppslagsboken i morse. Det är ett verkligt ord. Hur kommer det sig att en ras, vars senaste visit på jorden var för trehundra miljoner år sedan, kan komma med i Webster’s uppslagsbok?”

Dr. Neruda. ”Deras namn känner också WingMakers till. De använde samma ord i sina översättningsregister. Det finns vissa ord, som WingMakers med avsikt har sått inom vårt språk.”

Sarah: ”Så nu säger du, att WingMakers faktiskt sätter in ord i våra lexikon?”

Dr. Neruda: ”Nej. Kommer du ihåg, att jag berättade för dig om att WingMakers var kulturbärare?”

Sarah: ”Ja.”

Dr. Neruda: ”De har kodat in upptäckten av språket, matematiken, musiken o.s.v. i våra genetiska struktur. Allteftersom vi utvecklas, aktiverar vissa föregångare hos vår art – människor som du och jag – en del av sitt DNA innan resten av oss gör det. De här föregångarna har förmågan att hämta upp den här inkodade informationen och dela med sig av den till arten. Under därpå följande generationer överförs den här insikten och ganska snart omfattas hela arten med den här nya informationen eller färdigheten.”

Sarah: ” Så du säger verkligen, att ordet Animus kodades in i vårt språksinne och någon hittade på ordet utan att inse, att det var namnet på den här främmande syntetiska rasen?”

Dr. Neruda. ”Ja, något i den stilen.”

Sarah: ”Jag läste också noteringen att Dr. Sauthers (en kollega till Dr. Neruda) skrev om en global kultur, som skulle bli resultatet av den här teknologin från WingMakers sajter. Men hur skulle de här föremålen kunna användas för att bygga en global kultur? Det verkar litet naivt för mig.”

Dr. Neruda: ”Allt jag kan säga dig är, att detta hänger ihop med Internet och en ny kommunikationsteknologi, som WingMakers talade om som OLIN eller Det Intelligenta Nätverket på ett Enda Språk (the One Language Intelligent Network). Om du läser ordboksdelen som jag lämnade dig, så ser du att det är omnämnt där. WingMakers verkar känna sig säkra på, att OLIN-teknologin kommer att hjälpa till att skapa den globala kulturen

genom Internet. Det här överensstämmer, apropå det, med profetior som Labyrintgruppen var invigda i, som daterades så långt tillbaka som för 1 500 år sedan. Naturligtvis kallades inte den här teknologin, som satte detta i stånd då för OLIN, men föreställningen om en global kultur och en enad regering har förutsagts under många århundraden.”

Sarah: ”Det här är vad George Bush d.ä. brukade kalla den nya världsordningen, eller hur?”

Dr. Neruda: ”Ja, men det har funnits fyra andra presidenter, som har erkänt det här begreppet.”

Sarah: ”Vad för något skulle kunna åstadkomma, att världens folk beslutar sig för att enas under ett enda regeringsorgan, eller för den delen, för att skapa en global kultur – vad det nu innebär? Jag kan bara inte föreställa mig detta hända – inte under min livstid.”

Dr. Neruda: ”Enligt WingMakers kommer detta att hända genom den digitala ekonomin och sedan genom den plattform som Internet´s OLIN-teknologi utgör. Genom det här globala nätverket kommer innehållet med dess underhållning och utbildning att globaliseras. Detta är grunden för en global kultur med förenad handel, förenat innehåll och förenade samhällen. När de här delarna av infrastrukturen en gång är på plats, då kommer behovet av att leda den här infrastrukturen att torna upp sig. Det kommer att bli den främsta frågan för dagen. Och Förenta Nationerna är det logiska regeringsorganet för en sådan strävan. Så länge som världens folk tillåter digitaliseringen av ekonomin och anammar plattformen för OLIN-teknologin, kommer i realiteten en global regering och kultur garanterat att uppstå.”

Sarah: ”Och som du sa igår kväll, antas detta inträffa år 2018?”

Dr. Neruda: ”Enligt profetian är detta året när Förenta Nationerna kommer att hålla ett inledande val till en enad världsregering. Och den regeringen kommer inte att bli en helt maktfullkomlig, centraliserad auktoritet, utan snarare en organisation för globala allmänna politiska beslut och för genomdrivandet av frågor som har effekt på världen i stort. Frågor som nedsmutsning, global uppvärmning, gränsdispyter, rymdresor, terrorism, handelsutbyte, varuutbyte, uppgradering av OLIN-teknologin och allmänna teknologiöverföringsprogram.”

Sarah: ”Så vad kommer att hända med den nationella suveräniteten i den nya roll, som Förenta Nationerna får?”

Dr. Neruda: ”Jag kan svara på din fråga i form av ett spekulativt svar, men jag är medveten om, att du i början av den här intervjun bad mig påminna dig om du kom från ämnet. Vad skulle du vilja –”

Sarah: ”Nej, du har absolut rätt. Ursäkta. Vi går tillbaka till artefakterna – hur var konditionen i den här sajten när du först kom in – eller ännu bättre, varför inte bara beskriva vad du först stötte på, när du gick in i sajten.”

Dr. Neruda: ”Jag var en av fem från ACIO som gjorde resan till New Mexico för att utforska sajten efter att man först bestämt sig för, att den möjligen kunde ha en inblandning av ETs.

Ingen av oss visste vid den tidpunkten, något som kunde leda oss till slutsatsen, att sajten Den Gamla Pilen skulle bli en så viktig upptäckt.

”Den enda verkliga ledtråd vi hade var en artefakt, som hade hittats nära den plats man mycket senare fastställde som ingången till tidkapselns inre kammare. Det var den här artefakten som förde projektet in under ACIO,s kontroll, därför NSA ansåg att artefakten möjligen kunna ha ett utomjordiskt ursprung.”

Sarah: ”Vad var det för speciellt som fick NSA att dra slutsatsen, att artefakten var utomjordisk?”

Dr. Neruda: ”Liksom alla de andra artefakterna visade den inget svar på datumanalysen genom kol-14-metoden och den hade egendomliga märken eller symboler, som tycktes härröra från en annan värld. Den var en sorts total sammansättning av okänt ursprung. Det fanns dessutom, och detta är kanske mer viktigt, inget tydligt sätt för att aktivera artefakten eller komma åt dess inre kontroller. Dess inre var ogenomträngligt för olika spektrum-analyser – inte ens enkla röntgen-strålar klarade av att penetrera föremålet.

”I vilket fall som helst blev den här artefakten överlämnad till ACIO, som ansåg den vara av utomjordiskt ursprung och sedan fortsatte de med att utforska regionen där den hittades. Vi upptäckte att artefaktens hölje innehöll en detaljerad topografisk karta, som föreställde området där den hittades. Vi började tänka, att artefakten kanske kunde aktiveras eller bli mer till användning om den togs till det område, som var avbildat på dess hölje.”

Sarah: ”Är detta den artefakt, som du visade mig bilder av?”

Dr. Neruda: ”Nej. Den här artefakten förstörde sig själv efter att den visat oss till sajten Den Gamla Pilen.”

Sarah: ”Varför trodde du, att det var viktigt att aktivera den där den hittades?”

Dr. Neruda: ”Därför att man trodde, att den var en slags kompass eller målsökare. Vi var inte säkra, men vi kunde inte fastställa något funktionellt syfte i laboratoriet, så det verkade som ett logiskt experiment att se efter, hur apparaten skulle fungera i det område där den upptäcktes. Dessutom klagade de personer, som ursprungligen hittade artefakten, att den framkallade en hallucinogen upplevelse, när man höll den nära magtrakten.

”Utforskningssteamet från ACIO räknade ut, hur de skulle lokalisera ingången till det inre av bergväggen, där sajten Den Gamla Pilen var gömd. När apparaten aktiverades, tycktes den överföra tankevågor eller mentala bilder om vart den ville att personen skulle gå. Den RV som var avsatt för vårt team var den som höll apparaten, när den först aktiverades och hon började omedelbart se bilder. Jag gjorde det också. Till slut ledde den oss in i en grotliknande struktur instoppad 20 – 30 meter inuti en av klyftorna i bergväggen.”

Sarah: ”Fanns där redan en ingång eller var ni tvungna att spränga er in?”

Dr. Neruda: ”Vägen till det inre var skickligt gömd bakom en naturlig grotta, som i sin tur var väl gömd av naturlig undervegetation. Den här grottan var omkring 25 meter djup och ledde

in i bergväggen. Vi antog, att det var en indianboning av något slag, som hade varit övergiven sedan länge. I slutet på den här grottan fanns en korridor som stack iväg åt sidan och längst bak i den här korridoren fanns det en ny kammare. En stor flat klippsten på golvet gömde ingången till sajten.

Sarah: ”Så ni var övertygade om, att det fanns någonting under stenen?”

Dr. Neruda: ”Ja. Efter att ha flyttat undan klippstenen kunde vi fastställa, att det faktiskt fanns en tunnel därunder. Tunneln hade formen av ett ”J” och var omkring en meter i diameter. Jag gled ner först i tunneln och kröp fram till sajten ingång.”

Sarah: ”Så ni var alla fem inne i den här – den här sajten, och tittade er omkring med ficklampor, vad för då genom ditt huvud i den stunden?”

Dr. Neruda: ”Vi var alla mycket upphetsade och även litet ängsliga. Vi trodde, att vi kanske hade hittat en utomjordisk sajt och var halvt medvetna om att den kunde vara en aktiv sajt, - vilket gjorde att vi alla höll oss på vår vakt.”

Sarah: ”Och allt det här var utskuret ur klippan?”

Dr. Neruda: ”Det var helt och hållet gjord av människor – eller utomjordiskt – och vi visste det i det ögonblick vi kom ut ur ingångstunneln. Det var som att födas ut i en fullständigt ny värld. Det var absolut tyst; luften var sval, men inte obekvämt kall. Där fanns inga tecken på liv, och det verkade som om allting fick ett nytt syfte – ett intelligent syfte, som vi inte kunde vänta med att ta reda på.

”Det som var så anmärkningsvärt var den otroliga känslan av att promenera in i en surrealistisk värld – en värld som skapats av något fullständigt främmande. Vi tog för givet, att det var en ET-konstruktion från det ögonblick vi steg ut från ”J”-tunneln.”

Sarah: ”Men hur kunde ni omedelbart veta, att det var en artificiell konstruktion och inte en naturlig uppsättning kamrar eller grottor?”

Dr. Neruda: ”I början av spiraltrappan fanns det dekorerade bildtecken inskurna i stenen med en precision, som vi aldrig tidigare skådat. Dessutom var hela tunnelsystemet helt klart alltför jämnt – nästan polerat – för att vara en naturlig konstruktion. Det fanns en känsla av arkitektur – en känsla av att någon designat detta med en extrem omsorg och syfte.

”Till vår förvåning fanns det ingenting på golvet. Inte ens en småsten eller ett sandkorn. Varje yta var fullständigt ren, jämn och polerad. Där fanns damm, men bara damm. Och något som liknade plastöverdrag hade applicerats på varje kvadratcentimeter av byggnaden inklusive taken.

”När vi kom till den första kammaren, som bara ligger cirka 30 meter från ingången, kan jag klart erinra mig en känsla av vördnad eller någonting som närmar sig en religiös upplevelse antar jag. Ingen sa något på en lång stund efter det att vårt ljus träffade den första kammarmålningen. Ljuset från allas ficklampor flöt ihop på målningen och vi bara stirrade allesammans under cirka 40 sekunder i den här gravliknande byggnadens otroliga tystnad.”

Sarah: ”Hittade ni alla kamrarna på samma sätt?”

Dr. Neruda: ”Ja. Vi gick från kammare till kammare och varje gång kände vi, att vi hade snubblat in ett främmande naturhistoriskt museum. Du måste förstå, att vårt ljus inte var särskilt bra, därför att vi inte väntat oss behöva någonting mer än bara ficklampor. Jag kommer livligt ihåg, när jag såg varje kammarmålning för första gången och bara stirrade på den – trollbunden av platsens otroliga anakronism (otidsenlighet). Jag hade aldrig varit i en så överklig omgivning – det var både spökligt och fullständigt förtrollande på samma gång.”

Sarah: ”Så hur stora var själva kamrarna och målningarna?”

Dr. Neruda: ”Själva kamrarna var relativt små – omkring fyra meter i diameter med ganska högt till tak, i en del fall så högt som sex meter.”

Sarah: ”Att döma av de fotografier som jag har sett av kammarmålningarna, så måste själva målningarna vara ganska stora?”

Dr. Neruda: ”Ja, de är stora och vetter alltid mot kammarens ingång. Om du står alldeles utanför ingången till en särskild kammare, kan du inte se hela målningen. Den är alltför stor. Du måste gå in i kammaren för att kunna se hela kompositionen.”

Sarah: ”Vilka är de här målningarnas artistiska meriter enligt Labyrintgruppens åsikter?”

Dr. Neruda: ”Jag kan försäkra dig att ingen inom Labyrintgruppen påstår sig vara någon konstexperter. Jag tror, att det är rimligt att säga, att de som såg kammarmålningarna i deras ursprungliga miljö fann de konstnärliga meriterna vara mycket övertygande, till och med fängslande. Jag tror, att de som såg dem bara presenterade som fotografier, tyckte att de var mindre konst och mera som en kugge i något mästertligt konstruerat hjul, liksom en illustration i en barnbok.”

Sarah: ”Inte för att jag vill byta ämne, men jag undrar just över, hur det kom sig, att du valde mig – jag menar – jag vet, att du sa, att det var en fullkomlig tillfällighet, men varför valde du en ordinär journalist för att ta del av den här historien? Varför inte en vetenskapsman eller någon som åtminstone kunde ställa dig mer sofistikerade frågor? Jag måste bekänna, att jag känner mig fullständigt otillräcklig för att kunna intervjua dig, mest för att jag inte ens vet, vilka frågor jag bör ställa till dig.”

Dr. Neruda: ”Du gör ett bra jobb – helt perfekt. Oroa dig inte för dina frågor. De är insiktsfulla. Och de flesta människor, som läser den här informationen kommer att vara mer intresserade av de saker, som du har frågat om, än om den fysik eller vetenskap som hör ihop med det här .”

Sarah: ”Kanske, men jag har en gnagande känsla av, att om jag kunde ställa de vetenskapliga frågorna, då skulle du lättare kunna bevisa din historia eller trovärdighet. Jag tror, att jag på sätt och vis handikappar dig.”

Dr. Neruda: ”Vad är det exakt som du känner att du inte frågar mig om?”

Sarah: ”Jag tror, att det till största delen hör ihop med tidsresor och BST. Igår kväll pratade du om några saker, och när jag läste igenom gårdagens frågor tidigare idag, kände jag att jag borde ha ställt mera djuplodande frågor .”

Dr. Neruda: ”Som vadå?”

Sarah: ”Det är det som är problemet, jag vet inte.”

Dr. Neruda: ”Sarah, orsaken till att jag valde dig var enkel. Jag behövde hitta någon, som kände till, hur man får tillträde till den allmänna media och ändå vara relativt obemärkt. Hade jag valt en vetenskaplig redaktör från en större dagstidning, kunde det ha slutat med, att jag fått fler vetenskapliga frågor och mindre om den kulturella, artistiska och sociala innebörden hos projektet Den Gamla Pilen. Av mina slumpvisa val, visste jag, att du inte hade någon etablerad bild att skydda, att du kände till hur du kunde närma dig media och att du kunde ställa sunda frågor, som inte skulle avslöja din identitet. Detta är varför vi talas vid just nu – plus det faktum att du inte trodde, att jag var tokig.”

Sarah: ”Jag har inte frågat dig förut, jag är bara nyfiken, var jag den första journalisten, som du pratade med eller avvisade någon annan dig innan du hittade mig?”

Dr. Neruda: ”Nej, du är den första och enda personen utanför Labyrintgruppen, som jag har talat med om den här historien.”

Sarah: ”Jag skulle vilja ändra samtalsämne litet grann och fråga dig om Femtons personlighet – är det okay?”

Dr. Neruda: ”Ja, det går bra.”

Sarah: ”Hur är han som ledare?”

Dr. Neruda: ”Han är ytterst fokuserad och fordrar, att var och en som han arbetar med är lika fokuserad. Han är arbetsnarkoman, sover omkring fyra timmar per natt och arbetar resten av sin tid på någon aspekt av BST. Om det gäller forskning eller utveckling av nya teknologier, som inte har en specifik eller strategisk påverkan på BST, så är han inte involverad i detta. Han ställer inte ens frågor om projekt av den sorten och inom ACIO finns i allmänhet tre eller fyra projekt som inte hör ihop med BST. Inom Labyrintgruppen hör alla projekt ihop med BST.”

Sarah: ”Hur ser han ut?”

Dr. Neruda: ”Han är av medellängd och har ganska långt grått hår ner till axlarna, som han vanligtvis bär i hästsvans. Han har alltid påmint mig om Pablo Picasso med långt hår – han har samma genomträngande blick. Han kommer ursprungligen från Spanien, så det är ingen tillfällighet, att han ser ut som Picasso. Hans mest framträdande drag är ögonen. De ser okynniga ut på ytan, som man kan förvänta sig hos ett barn som har gjort någonting fel, men därunder har hans ögon skapat något underbart. Det är bara det att ingen förstår den underbara delen ännu. Detta är vad man tycker sig se pågå bakom hans blick.”

Sarah: ”Jag kan redan ha frågat dig om det här, men hur gammal är han?”

Dr. Neruda: ”Han är omkring 60 år tror jag – eller åtminstone ser han ut att vara så gammal. Jag har aldrig hört någon nämna hans ålder. Jag vet, att när han var student, ansågs han se gammal ut för sin ålder. Jag tror, att han började få grått hår, när han var drygt tjugo år och det var antagligen därför man ofta förväxlade honom med en professor istället för en student.”

Sarah: ”Du sa tidigare, att han blev sparkad från skolan. Varför?”

Dr. Neruda: ”Kom ihåg att han, till och med vid den ålder, när de flesta ungdomar bekymrar sig om dating och fester, arbetade med BST – eller åtminstone tidiga versioner av tidsresor. Han är en av de sällsynta visionärer, som gör entré i den fysiska världen och vet vid mycket tidig ålder vad han kom för att göra. Femton föddes för att resa i tiden. Punkt och slut. Det är allt han har brytt sig om.

”På femtiotalet ansågs forskning i BST vara detsamma som att slänga bort sin tid, - jag menar det inte som en vits. Det var helt enkelt alltför teoretiskt och hade inget samband med allt praktiskt. Jag tror också, att Femton strök sina professorer mothårs, han var så skärpt som student, att han skrämde de flesta av dem. Han är också mycket envis och när professorerna sa till honom att förändra sin forskning till något mera praktiskt, talade Femton om för dem, att de var trångsynta – eller någonting i den vägen. Senare under den terminen blev han utkastad med våld enligt historien som den berättats för mig.

”Emellertid anställde Bells Laboratorier honom för en kortvarig arbetsuppgift, på grund av att hans forskning på kvantum-objekt och hur de kunde influeras av medvetandet intresserade dem.”

Sarah: ”Förlåt mig, men vad exakt är kvantum-objekt?”

Dr. Neruda: ”Det är beståndsdelar som elektroner och neutroner. Kvantum-objekt är materiens grundläggande byggstenar och de kan visa sig både som en våg och som en partikel.”

Sarah: ”Okay, så Femton försökte bevisa att kvantum-objekt påverkas av medvetandet. Varför var det så farligt för ett forskningsuniversitet?”

Dr. Neruda: ”I sig var det inte så radikalt, men detta var bara en liten del av hans totala forskning kring hur man skulle kunna konstruera BST genom att använda den nya fysiken, som snabbt höll på att introduceras genom kvantfysiken. Femton har alltid hävdad, att Einsteins allmänna relativitetsteori är felaktig. Vilket inte är en populär inställning att ta. Ungefär på samma sätt som Newtons teori om det mekaniska universumet blev för begränsad och inte kunde förklara många av de fenomen som vi uppfattar idag, som komplexiteten eller kaos-teorin, så kände Femton, att Einsteins teori undervärderade den påverkan som medvetandet har på kvant-objekt.”

”På femtio- och sextiotalet var det här likvärdigt med kätteri, delvis därför att detta var omöjligt att bevisa genom matematiska modeller eller formler. Följaktligen fortsatte bara

Femton med att utveckla sina teorier i hemlighet och ACIO började uppmärksamma honom, när han involverades i ett projekt, som hade att göra med heuristiska inlärningssystem (regler för problemlösning), vilka baserades på en teknologi, som ACIO ingenjörsmässigt hade byggt upp från de Grå.

Projektledaren från ACIO lade märke till hans intellekt och våldsamma kreativitet och började utveckla en relation med den unge mannen. Åtskilliga månader senare, värvades Femton till ACIO och lämnade i huvudsak sin identitet bakom sig och avancerade snabbt till positionen som forskningsdirektör. Senare kom han i kontakt med Corteums intelligenshöjande teknologi och resten är historia som man brukar säga.”

Sarah: ”På vad sätt höjs eller utvidgas intelligensen genom Corteums teknologi”

Dr. Neruda: ”Få människor inser, att deras medvetna sinne bara bearbetar omkring 15 bits information per sekund i linjär tid. I vertikal tid bearbetar dock det omedvetna sinnet ungefär 70 – 80 miljoner bits med information. Sålunda är människor med normalt medvetande bara medvetna om en oändligt liten mängd av den information, som de konstant matas med på den omedvetna nivån. Corteums teknologi konstruerades för att reducera filtrerings-aspekterna hos det medvetna sinnet och göra det möjligt för informationspaket av högre frekvens att matas in i det medvetna sinnet.”

”Parallellt med den här effekten skapas nya samband i hjärnan, ny ledningsdragning – om du så vill – för att ta hand om information av högre spänning, vilken medvetandet nu matas med och som låter förmågor som fotografiskt minne och abstrakt tänkande existera sida vid sida. De här förmågorna blir det mönsterfilter, som, vid varje särskilt tillfälle och grundat på det problem eller uppgift som är för handen, drar fram den mest relevanta informationen från det omedvetnas förvaringsplats.

Sarah: ”Om jag vore vetenskapsman inom beteendekunskap, skulle jag kunna ställa dig tusen frågor just nu. Men jag tappade tråden – jag menar, hur många bits information kan du bearbeta just nu?”

Dr. Neruda: ”Det är faktiskt inte en enkel fråga om kvantiteten information som bearbetas, utan snarare hur relevant informationen är i linjär tid, baserad på individens avsikt. När man genomgår Corteums teknologiska process, ökar förmågan oerhört att tona in till informationspaket, som hör ihop med en viss situation. När de flesta människor konfronteras med en situation, kopplar de in sitt medvetna sinne och drar fram den lösning, som har fungerat för dem i det förflutna. På det här sättet faller människor in i invanda tankevägar och mönster, vilket stänger deras tillgång till de omedvetna informationspaket, som baseras på realtidsanalyser av situationen och som har en extremt hög relevans.

Den här teknologin snabbar upp informationscirkulationen mellan de medvetna och de omedvetna aspekterna hos sinnet, så att det flödar i en uppåtgående spiral snarare än i en repeterande cirkel. Och på grund av detta frikopplas den medfödda intelligensen hos individen. Så du ser, Corteums teknologi ökar inte den obearbetade intelligensen, den underlättar helt enkelt bara för individens naturliga intelligens.”

Sarah: ”Det här är ju toppen. Jag önskar, att jag kunde få gå igenom det här programmet med Corteums intelligenshöjare, så att jag verkligen skulle kunna ge dig några frågor med sting i! Med det här tar vi en kort paus.”

10 minuters paus.

Dr. Neruda: ”Eftersom du har bandspelaren på nu, låt mig återupprepa en del. Corteums teknologi var det enda och mest inflytelserika momentet, som hjälpte Femton till att bli verkställande direktör för både ACIO och Labyrintgruppen. Självklart hade han en briljant hjärna innan han genomgick Corteums intelligenshöjande process, men av någon orsak tycktes teknologin öka hans intelligens i betydande grad - mer än hos någon annan.

Sarah: ”Var det någon, som någon gång misstänkte, att Corteum och Femton på något sätt var en separerad kraft från Labyrintgruppen. Jag menar, var det någon, som tänkte på möjligheten att de kunde ha en separat agenda – kanske BST inte var deras ultimata mål?”

Dr. Neruda: ”Nej. Där fanns, och jag antar att det gör det fortfarande, en absolut tillit till både Femton och Corteum. Du måste förstå, att Corteum är en välvillig ras. Vi såg aldrig något bevis på att de hade någonting annat än goda avsikter att hjälpa oss, och, i den utsträckning som det var möjligt, försökte vi i vår tur hjälpa dem. Det var ett artigt och fullständigt ömsesidigt partnerskap.”

Sarah: ”Du sa igår kväll, att Corteum var en del av Labyrintgruppen, men faktiskt var bara ett par hundra medlemmar. Hur blev dessa en del av Labyrintgruppen?”

Dr. Neruda: ”Det vet jag faktiskt inte säkert. Jag kan bara berätta för dig, vad som berättades för mig, när jag ställde samma fråga till den av direktörerna, som sponsrade mig för att komma in i Labyrintgruppen. Han talade om för mig, att Femton hade valts av Corteum till att vara deras förbindelselänk med ACIO. De valde ut honom som den ende, genom vilken de skulle inleda sitt teknologiöverföringsprogram med människorna.

”Femton samtyckte till att underkasta sig den intelligenshöjande teknologi, som Corteum erbjöd. Det var utifrån den här erfarenheten, som Femtons vision utkristalliserades om hur BST kunde utvecklas. Han skapade i grund och botten ramverket och projektritningen till dess konstruktion.

”En av de saker, som Corteum har i överflöd, är logisk intelligens. De är mycket skickliga när det gäller vetenskapliga efterforskningar och logiska resonemang. Något område där de saknar förmåga, det erkänner de själva, är för den kreativa visionära aspekten av en upptäckt. Det är precis där, som Femton är som bäst.”

Sarah: ”Men du pratar om en ras, som är överlägsen oss i sina teknologier, hur kan de då sakna kreativa insikter?”

Dr. Neruda: ”De här sakerna är alla av betydelse. I jämförelse med så gott som alla andra människor, är Corteum kreativa och visionära. Men det finns formgivande principer inom fysiken, som tillhör en dimensionell matris som är fullkomligt främmande för alla väsen utom

för de mest skarpa intellekten. Och Femton har ett sådant intellekt. Corteum hoppas på att Femton, eller mera allmänt Labyrintgruppen, kan utveckla BST därför att Corteum har själva användning för den här teknologin.”

Sarah: ”Men igår kväll sa du, att det finns andra raser inom vår galax, som redan kanske har förmågan att kunna resa i tiden, Varför reser inte Corteum helt enkelt till de här raserna och gör en överenskommelse med dem?”

Dr. Neruda: ”Som jag sa tidigare, en art som på egen hand har utvecklat tidsresor kommer att vara ovillig att dela detta med en annan ras. Detta är sannerligen den mest skyddade teknologin av alla. Och man ber helt enkelt inte om att få låna teknologin, när man behöver den. Inte ens när behovet tycks tvingande och riktigt. Det är så lätt att bli beroende av själva teknologin. Dessutom, som jag försökte förklara igår kväll, så är det en ansenlig skillnad mellan tidsresor och BST. Jag är inte medveten om någon art, som äger den form av BST, som Labyrintgruppen försöker utveckla.

”Det är så här, Sarah, att BST kräver en svit sammanhängande, men klart urskiljbara teknologier, vilka kräver att den som utvecklar teknologin tillämpar nya teorem, nya fysikaliska lagar, som aldrig tidigare upptäckts. Och att sedan bygga den här sviten med teknologier som i grunden är baserade på en ny matris om hur världen fungerar – det är en skrämmande uppgift. Allting som tidigare har hållits för sant behöver brytas ner, behöver uppfinnas igen, omformuleras och sedan integreras i den här nya matrisen.

”Det här är BSTs sanna natur, du börjar med ett tomt ark och uppfinner på nytt, formulerar på nytt och omskapar materiens medvetande (the consciousness of matter).

Sarah: ”Sakta ner – jag tappade tråden. Materiens medvetande?”

Dr. Neruda: ”Kommer du ihåg, vad jag sa tidigare om kvantum-objekt och hur de påverkades av medvetandet?”

Sarah: ”Ja.”

Dr. Neruda: ”Kvantumobjekt blir mer och mer finkorniga eller förfinade tills de blir ren ljusenergi och upphör att ha massa. De är inte fysisk verklighet, utan snarare en energi i ett rent tillstånd. Den här energin delar sig ytterligare till vibrationsoktaver. Med andra ord vibrerar den här ljusenergin och precis som musik finns där grundtoner och övertoner. Övertonerna är i resonans med den grundläggande energivibrationen och hela energipaketet sjunger som en kör – förutom att dess röst är ljus.

”Det här sjungandet, om du så vill, är motsvarigheten till ett medvetande som genomtränger all materia – varje fysiskt objekt i hela universum. Femton har lyckats bevisa det här allt genomträngande medvetandet eller vad han kallar Ljusinkodad Verklighetsmatris (the Light-Encoded Reality Matrix) eller LERM för dem av oss som gillar stenografi. I vilket fall som helst är LERM bara ett av de nya teorem, som krävdes för att skapa ett sätt att bevisa, att BST verkligen var möjligt och inte bara en fantasifull vision i Femtons huvud.”

Sarah: ”Det här allt genomträngande medvetandet som du nämnde, talar du då faktiskt om ande eller Gud?”

Dr. Neruda: ”Exakt.”

Sarah: ”Nu har du verkligen gått för långt! Du tänker tala om för mig att Femton har upptäckt Gud. Att han har bevis på Gud?”

Dr. Neruda: ”Ja, på ett sätt – men det är inte Gud vi kallar det. Det är LERM. Och Femton var ganska bestämd, att vi aldrig skulle kalla LERM för Gud eller ens lik Gud. Han föredrog att tänka på LERM som Guds skugga. Ljuset som kastar skuggan, och objektet som ger själva skuggan, tror han är omöjlig att bevisa genom vetenskap eller någon annan objektiv form av eftersökning.”

Sarah: ”Okay – okay. Men lyssna på mig en minut. Om LERM är Guds skugga, som du lägger fram det, då bevisar detta Guds Existens, eller hur?”

Dr. Neruda: ”För dem av oss inom Labyrintgruppen som förstår Femtons arbete, så är svaret ja.”

Sarah: ”Så är inte det här till och med viktigare än projektet Den Gamla Pilen? Jag menar, om någon har bevis på Gud, är det då inte deras moraliska ansvar att dela den här informationen med allmänheten?”

Dr. Neruda: ”Kanske. Men det enda sätt som det här kunde delges allmänheten på, är genom att avslöja vad Labyrintgruppen är, och det är inte något som Femton ens kan tänka sig att göra. Han är rädd för det förlöjligande och den missuppfattning, som skulle bli resultatet och tror starkt, att ingen skulle tro på honom i vilket fall som helst. Det var så många dolda teknologier, som ledde honom fram till upptäckterna och han har inget intresse av att avslöja de här teknologierna för den akademiska världen, för regeringsinstitutioner eller för media. Han skulle bli den näste messias – eller djävulen, beroende på ditt perspektiv.”

Sarah: ”Så han har fångats och sitter fast i sin egen hemlighetsfullhet.”

Dr. Neruda: ”På ett sätt, men han känner sig inte fångad. Han har helt enkelt flyttat sig så långt från den sociala samhällsuppbyggnaden och den vetenskapliga akademiska gemenskapen, att han av praktiska skäl har bränt sina broar och har inte någon avsikt att någonsin korsa den klyfta, som skiljer honom från allt det, som han har lämnat bakom sig.”

Sarah: ”Han måste vara otroligt ensam.”

Dr. Neruda. ”Jag tror inte det. Han verkar vara ytterligt full av energi och i grund och botten lycklig. Han gör exakt det han vill göra, jag kan inte säga att jag någonsin sett honom deprimerad – kanske besviken, men aldrig deprimerad.”

Sarah: ”Jag kan fortfarande inte se sambandet mellan LERM och BST.”

Dr. Neruda: ”Du förstår, om materia till slut löses upp till ljusoktaver, och ljus löses upp till oktaver av medvetande och medvetandet löses upp till oktaver av verklighet, då är materia,

ljus, medvetande, och verklighet alla beroende av varandra liksom ett ekosystem. Och liksom ett ekosystem, så påverkar du det hela om du förändrar en del. Om du isolerar någon av delarna som LERM innehåller och förändrar den, kan den förändra verkligheten. Och det här är en fundamental konstruktion hos BST. Besvarar detta din fråga?"

Sarah: "Jag är inte säker – jag vet inte, kanske allt det här inte har någon betydelse. Återigen känner jag mig utanför mitt eget område. Jag tycker, att det är intressant, men på samma gång är det frustrerande. Jag upplever till och med, att jag känner mig pissed off, att alla de här sakerna pågår i min värld och jag vet ingenting om det – nåja, jag menar, att jag ingenting visste förrän just nu. För mig verkar det orättvist. Det handlar omigen om den gamla historien om att ha eller inte ha. Kan du inse, hur någon skulle känna sig – när man hör allt det här för första gången, och känner sig lämnad utanför?"

Dr. Neruda: "Ja, jag förstår."

Sarah: "För dig, du tar allt det här som självklart. När allt kommer omkring finns du bland dem som vet. Men resten av oss, vi trasslar oss igenom våra små liv och tror, att världen är så eller så, när vi i verkligheten bara stöter mot varandra i mörker. Vi har i grund och botten inte en aning om någonting, eller hur?"

Dr. Neruda: "Jag vet inte – kanske. Kanske du har rätt, det gör ingenting. Jag vet helt enkelt vad jag vet, - och jag tror på, vad jag tror på. Allt mer än det, det är lika mystiskt för mig, som det är för dig. Det skulle vara ett stort misstag att tro att Labyrintgruppen, eller någon av dess medlemmar, inklusive Femton och Corteum, förstår allt. Det gör de inte. Men de arbetar hårt för att få svaren, Sarah. Och då menar jag verkligen hårt. De har ägnat hela sina liv åt den här uppgiften med BST. De trillade inte bara på kunskapen av en tillfällighet. De prövade och misslyckades med tusentals olika experiment tills de fann LERM's existens, och de kommer antagligen att misslyckas ytterligare tusen gånger innan de hittar lösningen till BST. Men tro mig, de här individerna kom inte fram till sin kunskap av en tillfällighet eller för att de fick gåvan genom någon högre makt."

Sarah: "Nej, jag menade inte på det sättet. Jag är glad över Labyrintgruppen – och det menar jag. Jag är lycklig över, att någon på den här planeten har funderat ut det här, eller åtminstone försöker. Det är bara så orättvist, att så få har beviset – kunskapen – chansen att förstå allt det här. Deras liv blir så annorlunda, de skulle lika gärna kunna bo på en annan planet. De skulle lika gärna kunna vara utomjordingar."

Dr. Neruda: "Jag skrattar bara därför, att det där har Femton varit rädd för från början; att om någon - någon gång skulle få reda på Labyrintgruppen och dess agenda, så skulle de anses som ETs. Och här kommer du och bekräftar den rädslan."

Sarah: "På ett sätt önskar jag, att du inte hade valt mig. Mitt liv är så annorlunda nu. Det här är allt jag kan tänka på. Det förtär mig varenda vaken minut. Jag har ingen idé om, hur jag ska kunna få ut den här historien. Jag har inte en aning. Inte någon."

Dr. Neruda: "Sarah, kommer du ihåg första gången vi talades vid och jag nämnde Corteum? Din första fråga var: "Hur ser de ut?"

Sarah: ”Ja. Och vad är din poäng?”

Dr. Neruda: ”Det här är de vanliga frågorna som folk kommer att ha. LERM kanske intresserar några få vetenskapsmän, men jag tvivlar på det. Det som skildras i de här intervjuerna är så ytligt, att jag tvivlar på, att någon vetenskapsman skulle ta det med så stort allvar. Och de som skulle göra det, skulle finna alltihop vara en fin gest för att bevisa äktheten av monistisk idealism (enhetslära) och ingenting annat. Så du ser, dina instinkter i början bör du ha tillit till. Ställ de frågor, som människor skulle vara intresserade av och som vädjar till deras grundläggande känsla av nyfikenhet. Och bekymra dig inte om att förändra världen genom något, som jag har sagt. Jag behöver inte den tyngden på mina axlar.”

Sarah: ”Okay, du har rätt. Du har absolut rätt. Förresten, är jag inte säker på, om allt det här är sant. Jag är fortfarande inte överbevisad om det du säger – så är det sagt.”

Dr. Neruda: ”Och jag försöker fortfarande inte att övertyga dig eller någon annan. Jag svarar bara på dina frågor så sanningsenligt som jag kan.”

Sarah: ”Mitt i prick. Nåja, till glädje för dem, som läser den här intervjun så småningom, hur ser då Corteum ut?”

Dr. Neruda: ”Jag trodde att du aldrig skulle fråga. De är nästan tre meter långa och har mycket utdragna huvuden och kroppar. Deras hud är mycket ljus – nästan genomskinlig, liksom du kanske kan vänta dig av en som bor i grottor. Deras ögon är relativt stora och har olika färger, precis som våra egna, utom det att Corteum har olika färger i sina ögon beroende på sin ålder och i en del fall på deras känslotillstånd.

”Det som är mycket unikt med Corteum är, att de har ett otroligt tydligt uttalat nervsystem, som gör att de kan bearbeta så gott som allting, som dyker upp i deras omgivning, inklusive andras tankar. Vilket betyder, att när du är i deras närhet, så behöver du ha kontroll över dina tankar, för annars kommer du kanske att såra dem. De är mycket emotionellt känsliga.”

Sarah: ”Hur kommunicerar de med dig?”

Dr. Neruda: ”De talar perfekt engelska eller franska, italienska, spanska och de flesta andra språk, för den delen. De är mycket begåvade språkmänniskor och kan lägga sig till med medelmåttiga språkförmågor inom några få veckor och bli mästare i ett språk inom några få månader. Deras sinnen är som svampar, men som jag sa förut, medan de äger otroliga mentala förmågor för att absorbera ny information och ställa samman den med tidigare information, så är de inte nödvändigtvis lämpliga för att skapa en ny information som är totalt utan relation till den existerande informationen. Det var precis det här som imponerade så mycket på dem ifråga om Femton.”

Sarah: ”Hur var deras intresse för projektet Den Gamla Pilen?”

Dr. Neruda: ”Inte annorlunda än Femtons, antar jag. De är fullständigt absorberade i sina ansträngningar att skapa BST, och hoppas att det finns någon teknologi eller teorem i sajten Den Gamla Pilen, som kan hjälpa till att snabba upp utvecklingen av BST.”

Sarah: ”Och vad vill Corteum göra med BST?”

Dr. Neruda: ”Corteum har ett planetsystem, som befinner sig i ett mycket ömtåligt tillstånd, därför att dess skyddande atmosfär degenererar i en alarmerande takt. Deras atmosfär skyddar dem, precis som vår egen, från skadliga ljusvågor, vilka alstras från deras lokala sol och i mindre utsträckning från deras närmaste stjärnor. Hur som helst har det här tillståndet föranlett att de blivit nattmänniskor och bara vågar sig ut på natten och även då bara för en så kort stund som det är nödvändigt. Under många generationer har det här gjort dem mer och mer känsliga för just de villkor som de försöker lösa. Deras ytterhud blir mer och mer känslig allteftersom deras atmosfär bli mindre skyddande.

Deras vetenskapsmän förespår att det bara tar 10 – 20 år innan de får stanna i samhällen under jord året runt. Det här har stor påverkan på deras levnadsstandard, ekonomi, sociala struktur, då varenda möjlig aspekt i deras samhälle har berörts och för det mesta på ett negativt sätt, åtminstone enligt deras egen måttstock. De hoppas att BST ska göra det möjligt för dem att installera en nyligen upptäckt teknologi, för att förhindra försämringen av deras atmosfär.”

Sarah: ”Varför kan de inte använda den här teknologin nu?”

Dr. Neruda: ”Det är inte en återbildande teknologi, det är en förebyggande teknologi. Återbildande teknologier är omöjliga, när systemet en gång har nått en viss kritisk punkt av tillbakagång. I deras scenario, skulle endast BST kunna återställa deras omgivning.”

Sarah: ”Tydligt har de rymdreseteknologin, varför inte plocka ut en annan planet och kolonisera den?”

Dr. Neruda: ”De har försökt, men varje planet de har hittat, som var lämplig för deras art är upptagen. Och de är inte intresserade av att assimilera sig med en existerande kultur eller samhälle. De vill ha sin egen identitet och sociala struktur. Dessutom, vad de anser som lämpligt boende är extremt speciellt. Till exempel har de samma problem här på jorden som de har med sin egen planet – faktiskt är det värre här. De är tvungna att leva i vår underjordiska bas för att överleva på vår planet. Det krävdes, att vi byggde en speciell hangar för deras rymdskepp.”

Sarah. ”Vill de samarbeta med våra regeringar och vårt folk?”

Dr. Neruda: ”Till en början tror jag, att de ville det. Och de försökte faktiskt. Men de eskorterades snabbt till ACIO och vi övertygade NSA och alla andra intresserade parter, att Corteum hade lämnat jorden, rädda för sina liv. Så – vad beträffar våra hemliga agenter inom NSA, har Corteum försvunnit för länge sedan och lyckligtvis var NSA vid den tiden helt upptagna med andra ET-frågor, nämligen De Grå.”

Sarah: ”Jag vill gå tillbaka till WingMakers för ett ögonblick. Vad tror Corteum om WingMakers sajt, jag antar att de har sett allting?”

Dr. Neruda: ”Ja, de har varit involverade från början. Corteum är lika väsentliga för Labyrintgruppen som någon av dess mänskliga medlemmar, så ingenting döljs för dem.

Ledaren för Corteums uppdrag på jorden kallas – på engelska – Mahunahi och han råkar vara konstnär först och främst och i andra hand vetenskapsman. Han var alltid begeistrad över att se och höra om våra fynd. Han frågade om vi kunde skapa en hangar vid sajten Den Gamla Pilen, så att han själv skulle kunde besöka sajten. Men det var inte så praktiskt att göra det utan att dra uppmärksamhet till sajten.”

Sarah: ”Jag har några få knasiga frågor, så ha fördragsamhet med mig. För det första, varje gång du nämner en medlem av ACIO, Labyrintgruppen eller Corteum, syftar du alltid på en man. Finns där någon kvinna i någon av de här organisationerna? Och för det andra, varför skulle en konstnär vara ledaren för Corteums rymduppdrag? För mig verkar det underligt.”

Dr. Neruda: ”Som svar på din första fråga, så är det sant att Labyrintgruppen till största delen är manlig. Jag vet inte det är så man medvetet har utformat den, eller om det är en tillfällighet. En av direktörerna är kvinna och hon har ansvaret för kommunikation och som direktör har hon säkerhetsnivå fjorton. Vi har också nio kvinnor på säkerhetsnivå tolv eller tretton. De är alla ytterligt skärpta och kapabla och delar ansvaret med sina manliga motsvarigheter utan någon form av diskriminering – åtminstone som jag någonsin varit medveten om. Vi har också ett gift par. Varje person – oavsett kön – har samma lön och har alla samma privilegier – det finns ingen som helst rangskillnad av något slag inom Labyrintgruppen och det är på Femtons enträgna begäran.”

”Vad gäller Corteum, så är de alltid män. Deras kultur har mycket mer avgränsade roller än vår egen. Och det betyder inte att kvinnorna behandlas som det mindre könet – nej, faktiskt kan det vara helt tvärtom, det är bara det, att rymdresor och umgänget med andra arter lämnas till det manliga könet tills arternas samarbetsprocedurer sätts igång. På så sätt kan barnen behålla tillgången till sina mödrar och deras familjer blir mer intakta. De flesta, om inte alla av Corteum-gruppens medlemmar är gifta.”

Vad gäller din andra fråga, så ser Corteum på vetenskap, religion och konst som tre jämlika delar i ett enat trosystem, vilket kännetecknar deras sociala ordning. Som jag förstår det, varierar ledarskapet mellan var och en av de här tre inslagen i deras sociala system, beroende på den kontakt, som görs med en främmande ras. När de först tog kontakt med människorna, beslöt man, att ledarskapet borde komma från den artistiska sidan i samhället, därför att de kände, att vi var mer jämbördiga på det här området och på så sätt kunde ledaren mer ändamålsenligt förstå vad som motiverade oss och våra önskemål.”

Sarah: ”Det där är intressant. De tyckte faktiskt, att vi var mer konstnärliga än vetenskapliga eller andliga. Jag tror nu, när jag tänker på det, att jag kan förstå det. Som ras lutar vi troligen mer åt det hållet än de andra.”

Dr. Neruda: ”Det var i vilket fall som helst deras värdering.”

Sarah: ”Jag skulle vilja gå tillbaks till artefakterna ett ögonblick. De artefakter som är teknologiskt baserade, var finns de just nu?”

Dr. Neruda: ”Efter den första upptäckten av sajten Den Gamla Pilen packades alla materiella artefakter som kunde flyttas från sajten noga i transportlådor och transporterades till ACIOs

forskningslaboratorium i Södra Kalifornien och förvaras av Labyrintgruppen i dess egna laboratorium. Där finn de fortfarande, så vitt jag vet.”

Sarah: ”Och bara målsökaren som hittades utanför sajten, och i viss utsträckning den optiska disken, har man i förstått sig på?”

Dr. Neruda: ”Det är riktigt.”

Sarah: ”Alltså vet vi verkligen inte om BST är möjligt, eller hur?”

Dr. Neruda: ”Vi vet att det är möjligt, men likt allt som är extremt komplicerat och där alla delar är beroende av varandra, behöver man ha en detaljerad förståelse av problemet i hela sin omfattning, innan man kan ge sig på att modifiera eller ändra förhållanden för att lösa problemet. Och det här kräver en förståelse för LERM, som fortfarande håller på att utvecklas inom Labyrintgruppen. Jag kan säga, att den utvecklingen ännu kan kräva årtal med experimenterande, innan deras förståelse är tillräcklig för att identifiera interventionspunkter och skarva ihop tiden på ett sådant sätt, att man minimerar oönskade effekter.”

Sarah: ”Alltså är vi tillbaka till diskussionen om Guds skugga – eller LERM, som du tillgivet kallar den. Varför är förståelsen av LERM så fundamental för att uppnå BST?”

Dr. Neruda: ”Därför att LERM är medvetandets motsvarighet till genetiken och medvetande är det samma som verklighetsformulering för förnimmande varelser. Så om man förstår LERM, förstår man det orsakssystem som arbetar inom icke tid och icke rymd, vilket, fundamentalt sett, bygger upp verklighetens ramar inom rymd, tid, energi och materia. Kvantobjekt byggs upp inom LERM och har en existens, som är helt annorlunda mot makroobjekt som det här bordet eller stolen.

”Kvantobjekt har – i sitt sanna tillstånd – aldrig setts av en människa. Vetenskapsmän har bevittnat effekterna och en del egenskaper hos kvantobjekt, men deras orsaksnatur går inte att se genom vetenskapliga instrument – det spelar ingen roll hur kraftfulla de är, därför att vetenskapliga instrument är fysiska och står därför i en relation till rymd och tid. Däremot står inte kvantobjekt i relation till tid och rymd på annat sätt än genom en observatör.”

Sarah: ”Du säger alltså att materiens byggstenar – de här kvantobjekten – inte existerar, om inte någon observerar dem – att medvetandet gör att de visar sig verkliga och fixerade i tid och rum? Är det detta du säger?”

Dr. Neruda: ”På ett sätt, men inte exakt. Låt mig förklara det så här. Medvetandet stammar från eller har sitt ursprung från icke-tid och icke-rum som en slags energi, som är en grundläggande byggsten hos LERM. Medvetandet antar en lokal karaktär allteftersom det blir fysiskt. Med andra ord blir medvetandet människa eller djur eller växt eller något objekt som har fysiska karaktärsdrag. Är du med mig så här långt?”

Sarah: ”Ja.”

Dr. Neruda: ”Bra. När medvetandet antar formen av ett lokaliserbart fysiskt objekt, dirigerar det i grund och botten LERM att anpassa sig till en verklighetsmatris, vilken har kodats in i

genetiska eller fysiska egenskaper hos det objekt, som det har blivit. Med andra ord så rör sig medvetandet från icke-rymd och icke-tid för att bli materia och sedan dirigerar det LERM att producera en fysisk verklighet, som överensstämmer med de inkodade genetiska egenskaperna hos det fysiska objekt, som det har blivit. Om objektet är en människa, då blir de genetiska triggers, som är unikt mänskliga de verktyg med vilka medvetandet bygger sin verklighet.”

”LERM är i huvudsak ett oändligt fält av möjligheter eller som Aristoteles kallade det, Potentia. Det här Potentia är som en bördig jord från vilken fysiska objekt skapas. De som kan dirigera LERM genom att använda sina medvetanden klarar att manifesteras verklighet och inte bara helt enkelt reagera på den. Den här manifestationen kan vara ögonblicklig, därför att, jag repeterar, kvantobjekt har sitt ursprung i icke-tid och icke-rymd.”

Sarah: ”För att inte bli alltför religiös här, men det du faktiskt talar om är vad Jesus eller andra profeter har gjort – att i grund och botten manifesteras saker såsom att omvandla vatten till vin eller göra sjuka friska. Eller hur?”

Dr. Neruda: ”Ja. Det är samma princip, jag har bara beskrivit istället för att ha genomfört den. Den är mycket lättare att genomföra än att beskriva.”

Sarah: ”Så nu tänker du tala om för mig, att du kan omvandla vatten till vin?”

Dr. Neruda: ”Faktiskt har jag aldrig försökt det där förut, men ja, alla medlemmar i Labyrinthgruppen kan manifesteras fysiska objekt utifrån LERM. Detta är faktiskt ett av resultaten av Femtons upptäckt. Processen att dirigera LERM och manifesteras fysiska objekt på begäran.”

Sarah: ”Okay, nu har du definitivt fångat mitt intresse, men jag känner mig litet skyldig därför att jag svor på, att jag skulle hålla mig till ämnet om WingMakers och projektet den Gamla Pilen. Men tala om för mig, kan du lära mig att manifesteras saker ur rena rama luften?”

Dr. Neruda: ”Ja, men det skulle ta litet tid – troligen ett par veckor eller så.”

Sarah: ”Kan du visa mig några exempel på hur du gör det?”

Dr. Neruda: ”Vad sägs om det här?”

Sarah: ”Med tanke på dem som läser de här utskrifterna. Dr. Neruda gjorde just ett snörnystan, som dök upp från ingenstans. Han fick det även att försvinna. Nu har det visat sig igen. Det här är otroligt. Han håller inte i det, så det är inte som en magiker, som tar fram det här ur ärmen eller på något sätt bakom händerna. Det visar sig alldeles bokstavligt och försvinner på ett bord ungefär en meter framför honom och bordet befinner sig nästan två meter ifrån mig. Jag kan se allt mycket klart.

”Jag plockar upp bollen av snöre och den är definitivt ett fysiskt objekt – inte bara en illusion eller – eller ett hologram. Den har alla normala egenskaper – vikt – konsistens – den är litet varm vid beröring, men i alla andra hänseenden är den exakt som jag skulle vänta mig hur ett snörnystan känns.”

”Kan du göra så att någonting annat visar sig – någonting mera komplicerat, som t.ex. en miljon dollar kontant?”

Dr. Neruda: ”Ja.”

Sarah: ”Okay, får vi se det.”

Dr. Neruda: ”Du förstår, det här är problemet med de här upptäckterna och förmågorna. Om jag åstadkom en miljon dollar kontant precis nu, skulle du utsättas för ett dilemma. Vad skulle du göra med en miljon dollar? Skulle du kunna stå ut med att se dem försvinna lika lätt, som jag får dem att dyka upp?”

Sarah: ”Är du tokig? Sedan första ögonblicket jag mötte dig, har jag aldrig trott på vad du har sagt förrän nu. Och jag säger inte, att jag totalt tror på dig ens nu, men jag har kommit en helsikes massa närmare. Jag – nej, folk i allmänhet, behöver se saker och ting med blotta ögonen. Vi behöver tro på det som våra ögon talar om för oss, därför att de – av alla sinnesorganen – tycks ha koll på verkligheten. Och du har till slut visat mig någonting som är påtagligt – som relaterar till mina ögon. Jag ber bara om ännu en bekräftelse på dina förmågor. Jag menar, ett snörnystan tycks inte vara en så enorm sak – men visst är jag imponerad. Men om du kunde framställa en miljon dollar kontant - ja, då är det en enorm sak.”

Dr. Neruda: ”Och dilemmat?”

Sarah: ”Okay, jag har ett förslag till dig. Jag kommer att vara tvungen att sluta mitt jobb under åtminstone några månader för att få ut den här historien till allmänheten och kanske också flytta eller gå under jorden på något sätt. Hur skulle det vara, om jag behöll bara tio tusen dollar för att hjälpa mig igenom de nästa två månaderna? Är det okay för dig?”

Dr. Neruda: ”Ja, det skulle jag kunna göra.”

Sarah: ”Jag tittar nu på en hög med 100-dollars sedlar, som inte är hopbundna och de tycks vara perfekta. Jag rör vid dem – återigen känns de lätt varma vid beröring, men de här skulle definitivt passera som verkliga - jösses – jag kan inte tro det. Men det här kan inte vara en miljon dollar, du manifesterade bara 10.000 dollar, eller hur?”

Dr. Neruda: ”Ja, mer eller mindre på några hundra dollar när.”

Sarah: ”Inser du, att du just nu underminerade din egen trovärdighet inför dem som kommer att läsa den här utskriften. Du gjorde dig själv bara otrolig. Jag är inte ens säker på, att jag bör ta med det här, därför ingen kommer att tro på det i alla fall. Det skulle kanske istället skada din trovärdighet inom alla andra områden vi diskuterar. Det här är verkligen inte en trovärdig upplevelse, om man inte ser det med sina egna ögon. Vad bör jag göra?”

Dr. Neruda: ”Sarah, om någon tror mig eller ej är inte viktigt. Ingen tror på någonting i alla fall, om de inte själva upplever det, och även då faller de flesta människor tillbaka i tvivel. Tron är kortlivad och ifrågasätts alltid; - precis som den bör vara. Även den mest hängivne troende befinner sig i tvivel för det mesta, oavsett vad de säger. Så bekymra dig inte över om

det här skadar min trovärdighet eller inte. Jag bryr mig inte. Det spelar ingen roll, därför att jag försöker inte att övertyga någon om någonting. Jag försöker bara få ut information om WingMakers till folk som kan ta sina egna beslut om vad som är sant och trovärdigt.”

Sarah: ”Okay, - det är mest mitt eget bekymmer. Det är sista gången jag bekymrar mig om din trovärdighet.”

”Om du kan manifesteras pengar så här så pass lätt, varför behöver du då få betalt. Jag menar vem behöver betalt för sitt arbete?”

Dr. Neruda: ”När den här teknologin upptäcktes, förmedlades kunskapen bara ut inom Labyrintgruppen och den användes bara vid experiment som hade godkänts av Femton. Samma princip skulle tillämpas på BST och varje annan teknologi som upptäckts av Labyrintgruppen, vilken kunde användas till personlig vinning eller fördel.”

Sarah: ”Himmel, ni måste vara en mycket disciplinerad grupp. Jag tror inte, att jag skulle kunna stå emot.”

Dr. Neruda: ”Sanningen är, att jag är säker på, att alla medlemmar inom Labyrintgruppen tidvis har experimenterat med den här teknologin i avskildhet i sina egna hem.”

Sarah: ”Varför kallar du det en teknologi? För mig verkar det vara en mental sak. Du använde ingenting annat än din tanke, eller hur?”

Dr. Neruda: ”Det är en teknologi bara utifrån den ståndpunkten som förståelsen för den mentala processen innebär. Det finns inget elektroniskt eller mekaniskt om det är det du menar. Men det är mer än tankekontroll. Det är verkligen en tro på LERM och dess osvikligt perfekta skapelseprocesser – att flytta kvantobjekt från icke-rymd och icke-tid till materiens värld i vår tid och rymd. Det hör närmare ihop med tro än med teknologi – så konstigt det kan låta.”

Sarah: ”Jag förmodade, att om Jesus och andra som vandrade på jorden kunde göra de här sakerna för tusentals år sedan, så borde det inte haft så mycket att göra med teknologi. Men när man ser det hända med sina egna ögon, så har man en tendens att tro, att det finns någon teknologi bakom scenen som gör det. Att det inte bara skulle vara en naturlig kraft hos människan – det verkar inte möjligt för mig av någon anledning.”

Dr. Neruda: ”Jag förstår, men inte desto mindre är det faktiskt en fråga om synsätt eller perspektiv och genast när du fått perspektiv på LERM och den blir en grundläggande byggsten i ditt trosystem, blir det förvånande lätt att göra det här. Det kan litet liknas vid en raffinerad optisk illusion baserad på ett hologram, det kan ta åtskilliga månader med koncentration för att upptäcka bilden som subtilt har bäddats in, men i det ögonblick som man ser den, kan du utan ansträngning omedelbart se den under resten av ditt liv. Det är så här detta fungerar. En del människor kan ta det här till sig inom några få dagar, andra kräver hundratals timmar, men det alla har gemensamt är, att så fort du fattat det, blir det lika naturligt som att andas.”

Sarah: ”Och du tror, att du skulle kunna lära mig detta under loppet av några få veckor, när det tog några av dina kollegor – med IQ som genier, kanske jag ska tillägga – hundratals timmar att lära sig tekniken?”

Dr. Neruda: ”Det hör inte ihop med IQ. Det hör ihop med förståelse och tro. Förståelsen kommer genom att se och uppleva LERMs existens och förstå hur den fungerar på sin grundläggande nivå. Om du har en medelmåttig intelligens eller är ett geni spelar ingen roll, så länge som du förstår och tror på det du förstår.”

Sarah: ”Så hur kan du få mig att tro på LERM?”

Dr. Neruda: ”Det gör du redan djupt inom dig. Det är ditt medvetna sinne, som avvisar din djupare tro och förståelse. Så jag skulle hjälpa dig att medvetet förstå vad du redan vet på en djupare nivå av ditt väsen. Och jag skulle göra det genom att visa dig LERM.”

Sarah: ”Och hur skulle du göra det?”

Dr. Neruda: ”Du skulle behöva komma till Labyrintgruppens forskningsfaciliteter i Södra Kalifornien. Det är den enda plats i världen, där jag kan visa dig det obestriddiga beviset på LERM.”

Sarah: ”Under nuvarande omständigheter verkar det där inte vara ett scenario, som någonsin kommer att hända. Det måste finnas ett alternativ – eller om vi uttrycker det på ett annat sätt, vad är det jag skulle få se på det där forskningscentrat, som jag inte skulle kunna få någon annanstans – eller på något annat sätt?”

Dr. Neruda: ”Jag påstår inte, att det enda sättet att skaffa sig den här förmågan är genom att se LERM i aktion, men det är mycket övertygande. Labyrintgruppen har en teknologi – designad av Femton själv – som bokstavligen kan få en individ att uppleva LERM. Där finns också mystiska eller shamaniska hjälpmedel, men med dessa är det mycket mindre troligt att något händer inom en två-veckors period. De här metoderna tycks oberoende av förhållandena och mera beroende av något djupare, förutbestämt eller i förväg inkodat uppvaknande, som individen inte vet om medvetet. I några fall består det här uppvaknandet av en förmåga att manifesteras fysiska objekt, men i allmänhet görs det utan en medveten kunskap om hur det görs. Det bara fungerar.”

Sarah: ”Okay, så låt oss utgå ifrån att jag inte är som klippt och skuren för att vara mystiker eller shaman. Vad skulle jag se hos den här teknologin, som skulle övertyga mig om mina förmågor att kunna göra det som du just gjorde?”

Dr. Neruda: ”Jag kan verkligen inte berätta det för dig. Det är en av de där upplevelserna, där ord blir helt överflödiga för att beskriva eller förklara. Allt jag kan tala om för dig om det här är, att LERM upplevs genom den här teknologin och som resultat av upplevelsen drar den i grund och botten nya ledningar i ditt inre elektriska system. Under den här processen dras nya kretsar inom ditt nervsystem och de här nya kretsarna gör, att du som en följd av din upplevelse av den, kan använda LERM

”Jag tvivlar på, att den här förklaringen duger för dig i vilket fall som helst. Jag har aldrig försökt förklara detta tidigare, och jag kan se på uttrycket i ditt ansikte att jag misslyckades kapitalt..”

Sarah: ”Nej, det är inte det. Jag är bara trött på, att alltid få känna som om jag levt på en annan planet i hela mitt liv. Att jag har saknat allt det här – det gör mig verkligen olycklig, när jag tänker på det.

”Jag kommer ihåg när jag läste en biografi om Einstein och han citerades, när han sa någonting som, att vi människor bara använder omkring två procent av vår intellektuella kapacitet. Så det är vad jag känner just nu. Att jag har levt mitt liv på en två-procentig nivå – om ens det – och jag börjar inse, vad han menade. Jag har aldrig haft något att jämföra med förrän nu, som låtit mig inse, vad de andra nittio-åtta procenten kan innebära. Det är inte helt och hållet trevligt att se vad som blivit utelämnat eller förbisett – eller undervärderat.”

Dr. Neruda: ”Jag förstår.”

Sarah: ”Över till något annat. Du sa tidigare, att vissa teknologier som LERM och BST inte var tillåtna att användas för personlig vinning av medlemmarna i Labyrintgruppen. Ändå, om BST verkligen existerade, skulle inte varenda person rada upp sig och be att få använda den? Jag vet, att jag skulle vilja. Det finns en massa händelser i mitt liv, som jag skulle vilja förändra om jag kunde. När en gång katterna är ute ur buren, hur skulle BST någonsin kunna hållas hemligt?”

Dr. Neruda: ”Som allting, finns det omständigheter och moral och etiska hänsynstaganden, som man måste överväga. En av de saker som Femton och Labyrintgruppen i allmänhet är bra på är att ta hänsyn till de här omständigheterna inom det större sociala systemet. Femton kände redan i en tidig ålder, att BST och LERM-teknologierna bara kan beviljas de organisationer, vilka på ett riktigt sätt kan hedra de etiska hänsynstaganden som krävs av själva teknologin.

”Det här är ett av Labyrintgruppens fundamentala privilegier och alla medlemmar tar detta på stort allvar. Allteftersom en ny teknologi utvecklas finns det alltid medlemmar i teamet som sysslar med teknologins etiska aspekter och ansvarar för riktlinjerna och reglerna för dess användning och spridning. Det här är en integrerad del i all projektutveckling.”

Sarah: ”Det är gott att höra, men kunde inte ett sådant privilegium också kunna användas för att förhindra spridningen av de här teknologierna till en bredare publik?”

Dr. Neruda: ”Absolut. En teknologi som BST skulle– när den en gång har utvecklats och testats – med tiden kunna bli en allmänteknologi. Men så länge Labyrintgruppen existerar, kommer de att skydda BST från vem som helst och alla krafter utifrån. Inom Labyrintgruppen finns det en kommitté, som kallas TTP-kommittén (the Technology Transfer Program, teknologiöverföringsprogram). Den här kommittén har två uppdrag, för det första, att utvärdera inkommande teknologier som lämnats över av ETs, och för det andra är de ansvariga för vilka teknologier och i vilket tillstånd av urvattning eller utspädning, som de överförs till våra privata industrikompanjoner, till NSA eller till militären.”

”TTP-kommittén har kontroll över de rena teknologierna, vilka har utvecklats av Labyrintgruppen. De här rena teknologierna överförs så gott som aldrig till organisationer därute. Till och med de medlemmar av personalen inom ACIO, som inte är en del av Labyrintgruppen är omedvetna om de här rena teknologierna och när – ”

Sarah: ”Men om jag lägger ut de här utskriften av intervjuerna på internet eller om någon inom media plockar upp den här historien, kommer ju fler än bara ACIOs anställda att få reda på de här sakerna. Kommer inte detta att sabotera Labyrintgruppens täckmantel av sekretess?”

Dr. Neruda: ”Nej. Labyrintgruppen är mer än en hemlig organisation. För alla praktiska syften existerar den inte. ACIO existerar inte. Ingen kommer att kunna spåra ACIO, ändå mindre Labyrintgruppen. Deras säkerhetsteknologier är så oerhört överlägsna, att de är fullständigt osårbara i det här hänseendet. Ingenting av det jag säger, eller som du publicerar kommer att göra dem mer sårbara. Som jag sa förut, kommer deras enda bekymmer att vara mitt avhopp och hur detta med tiden skulle kunna leda till fler avhopp.”

Sarah: ”Varför, varför skulle någon vilja lämna – jag menar att i ditt fall förstår jag – du ville inte få dina minnen förändrade eller borttagna. Men det är väl inte vanligt att de gör det där?”

Dr. Neruda: ”Inte ofta, men jag är säkerligen inte den förste som utsätts för att genomgå en minnesförändrande session, där man planterar in minnen eller genomför andra former av inträngande säkerhetsåtgärder. Dessa är alla en del av kulturen inom Labyrintgruppen och ACIO. Var och en som går in i de här världarna inser, vad de måste utsätta sig för. Det är helt klart varför paranoian är en del av kulturen. Men med tiden finner vissa individer detta kvävande. Och de här individerna är de som är den största risken, om man tar mitt avhopp som en orsak till sitt eget.

”Jag kan ha helt fel ifråga om det här, men jag tror, att det finns tio till tjugo individer, som skulle lämna ACIO och även Labyrintgruppen om de fick välja utan efterverkningar.”

Sarah: ”Men jag tyckte du sa igår kväll, att de här människorna var förälskade i sina jobb på grund av den speciella tillgången på teknologi och forskningslaboratorier, vilka är så avancerade i jämförelse med alla andra som fanns att tillgå? Om så är fallet, vad skulle de göra i det normala samhället?”

Dr. Neruda: ”Jag kommer att kunna hitta på något. Jag kommer att vara den förste som får uppleva det normala samhället – som en normal person.”

Sarah: ”Nåja, du kommer ju åtminstone inte få några problem med att skaffa dig ett jobb – Det jag säger är, att du inte ens kommer att behöva arbeta. Jag glömde, att du ju kan tillverka dina egna pengar ur rena luften.”

Dr. Neruda: ”Det kanske förvånar dig, men jag lever ett ganska enkelt liv. Jag äger en Honda Accord av 92 års modell och lever i ett enkelt hem med tre sovrum i en ordinär förstad.”

Sarah: ”Du luras?”

Dr. Neruda: ”Nej.”

Sarah: ”Du tjänar 400 000 dollar per år skattefritt och – och har ett penningträd i huvudet, och du lever som jag gör? Om du inte misstycker så frågar jag, vad gör du med alla dina pengar?”

Dr. Neruda: ”Jag har hemliga stiftelser.”

Sarah: ”Är alla medlemmarna i Labyrintgruppen likadana som du?”

Dr. Neruda: ”Du menar när det gäller pengar och ägodelar?”

Sarah: ”Ja.”

Dr. Neruda: ”De flesta lever på en högre standard än jag gör, men det är en del av vår kultur att leva enkelt och ingen av medlemmarna har någon pretentiös livsstil. Femton betalar människor det de är värda, inte därför att han vill att de ska slänga pengar omkring sig och leva extravagant. Han tror mycket på det där och själv lever han anspråkslöst, till och med i högre grad än jag.”

Sarah: ”Jag tycker det här verkligen är svårt att tro på. Jag tänker på, att av allt du har berättat för mig hitintills, så är det här det svåraste att tro på. Jag är totalt förbryllad över det här.”

Dr. Neruda: ”Jag kan förstå det, men det som jag talar om för dig är sant.”

”Sättet som nytt folk ofta rekryteras till ACIO på är genom den ekonomiska sporren. De här personerna är extremt skärpta och dugliga människor och kunde lätt nå positioner inom den akademiska sektorn eller den privata industrin där de tjänar 200 000 dollar per år eller mer. ACIO lockar dem med att åtminstone dubblera sin lön och genom att erbjuda dem livstidsanställning. Men för de, som till slut förtjänar rätten att komma upp på nivå tolv och därefter installeras i Labyrintgruppen, har pengar under resans gång blivit allt mer oviktigt – särskilt efter erfarenheten med Corteums intelligensförhöjare, - och efter upplevelsen av LERM har behovet försvunnit ändå mer.

”Du finner det antagligen intressant, att Femton lever i ett litet hus med tre sovrum i ett vanligt samhälle, där i medeltal värdet på fastigheterna är omkring 250 000 dollar. Det är inte mycket till hus efter västkuststandard. Hans bil måste åtminstone ha gått 16 000 mil, ingen luftkonditionering, och han är fullkomligt nöjd med sin situation. Nyanställda vid ACIO förvånas alltid över Femtons sparsamhet – jag tror, - förbryllade - är ett bättre sätt att uttrycka det på. Men med tiden lär de sig att respektera honom, inte som en excentriker, utan som ett extremt hängivet geni, som helt enkelt tycker om att leva som andra människor och vill smälta in.”

Sarah: ”Okay – nu måste jag bli personlig och jag vet att jag totalt kommer vid sidan om min agenda, men du måste tala om för mig några saker om – ja, - som, vad tror dina grannar att du gör?”

Dr. Neruda: ”Jag känner inte mina grannar så väl. Jag har arbetat sjuttio timmar per vecka sedan jag var arton år. När jag umgås socialt är det vanligtvis med mina kollegor. Det blir mycket liten tid över för att etablera andra relationer. Men för att svara direkt på din fråga, så

vet jag inte säkert, vad de tror att jag gör – jag har bara berättat för dem, att jag sysslar med vetenskaplig forskning åt regeringen. Hos de flesta människor lugnar detta deras nyfikenhet.”

Sarah: ”Men om du mötte en kvinna och blev kär. Hon skulle vilja veta, vad du gjorde och hur mycket du tjänade och så vidare – vad skulle du berätta för henne?”

Dr. Neruda: ”Jag arbetar för regeringens väderforskningscentrum. Jag är forskare i tillämpad kaosteori och tjänar 85 000 dollar per år.”

Sarah: ”Så du skulle ljuga?”

Dr. Neruda: ”Det är en del av Labyrintgruppens kultur. Vi kan inte säga sanningen och om vi gjorde det, skulle den breda majoriteten tro, att vi vore tokiga. Det är också skälet till att vi håller oss för oss själva – mellan varandra kan vi tala sanning.”

Sarah: ”När jag först hörde om ACIO och dess hemliga mission och att du hoppat av och var rädd för ditt liv – trodde jag, att ACIO var en ondskefull, kontrollera-världen-typ av organisation. Sedan hörde jag hur mycket pengar ni alla tjänade och då målade jag upp en bild av en hop intellektuella snobbar, som körde skottsäkra Mercedes Benz och levde i flotta palats – och du berövade mig just den här bilden. Du förstörde den totalt. Så varför är du så rädd?”

Dr. Neruda: ”Labyrintgruppen är på grund av sitt samband med ACIO fortfarande mycket förenat med det hemliga nätverk av organisationer, som kontrollerar en stor del av världens ekonomiska och naturliga resurstillgångar. Det här nätverket av organisationer kommer att få reda på mitt avhopp i samma ögonblick, som det här materialet jag gett dig blir synligt i pressen eller på internet. De kommer att känna igen äktheten i materialet genom att helt enkelt läsa de här två intervjuerna. Fastän de inte kan göra något åt ACIO eller Labyrintgruppen, så kan de göra mitt liv svårt att leva.”

Och de kommer helt säkert att försöka. Jag vet allt om deras teknologier och hur de utvecklar dem. Jag känner människorna bakom de här organisationerna och jag vet hur de fungerar. Jag har en kunskap, som jag bara visat dig en ytterst liten del av. Och den här kunskapen kan få vissa individer – individer med mycket makt – att känna sig mycket obekväma. Det är extremt ovanligt, men när hemliga agenter på hög nivå hoppar av, jagas de som hundar tills de hittas och avlivas eller, om de fortfarande tjänar ett pågående syfte så sopas deras minnen noggrant bort. Detta är en av de olyckliga verkligheter som följer med när man haft att göra med de här organisationerna.”

Sarah: ”Men du var ju bara en vetenskapsman – en språkforskare, för Guds skull. Hur kan detta göra dig till ett hot för de här hemliga organisationerna?”

Dr. Neruda: ”Jag var den, som skapade den grundläggande dechiffreringsteknologin för deras säkerhetssystem, vilket är inbakat i deras mjukvara för att förutsäga världens aktiemarknad. I dina ögon må jag vara en enkel vetenskapsman, men min talang inom språkvetenskap är inte den enda talang jag har. Jag är också begåvad på dechiffreringens område. Och inom den ekonomiska världen är jag helt enkelt den bäste. Och den här talangen gavs till vissa organisationer för att hjälpa dem. Och under den processen som det innebar att göra detta,

lärde jag mig om de här organisationerna och hur de fungerar. Detta gör mig till en säkerhetsrisk.”

Sarah: ”Varför? Jag menar, om ACIO och Labyrintgruppen har så mycket pengar – varför arbeta tillsammans med de här ondsinta grupperna?”

Dr. Neruda: ”För det första, de är inte onda. De här organisationerna består av välutbildade elitmänniskor, som kanske är absorberade av sig själva, men inte onda. De ser på världen som en biologisk erfarenhet, där den starke överlever, den med makt lyckas och den hemlighetsfulle kontrollerar. De tycker om att ha kontroll över erfarenheten. De är ultimata kontrollfreaks, men inte för att de ska bli dyrkade eller för att tillfredsställa sina egon, utan för att de uppriktigt tror, att de är bäst på att göra de politiska beslut, som påverkar världens ekonomi och säkerhet.”

”Blanda inte ihop kontroll med ont uppsåt . Det är inte nödvändigtvis samma sak. Det är det spel, som de väljer att spela. Det faktum att de tjänar otroliga summor med pengar är helt enkelt en del av spelet, men det är inte orsaken till, att de sitter i förarsätet för världens ekonomi – de vill helt enkelt skydda sina livs agendor, liksom alla andra skulle vilja. Det är bara det, att de befinner sig i en position, där de faktiskt kan göra det. De får sin trygghet genom att befinna sig högst upp i den ekonomiska näringskedjan.”

Sarah: ”Men de manipulerar människor och håller borta information från dem. Om inte detta är ondska, vad är det då?”

Dr. Neruda: ”Genom din definition är vår nations regering, men även var enda delstatsadministration och så gott som varje affärsverksamhet och organisation ond. Alla manipulerar och håller undan information. Regeringar, organisationer och individer.”

Sarah: ”Du vränger till mina ord. Är det inte fråga om storleksgraden, eller hur? Jag menar, om jag inte berättar för dig vilken min riktiga hårfärg är så är det en sak, och en annan sak, om jag som en del i ett hemligt nätverk håller undan information om hur jag manipulerar världsekonomin. Som måttstock är de helt olika. Du kan inte jämföra dem. Jag tycker fortfarande att det är ondska, när organisationer manipulerar och kontrollerar saker för sin egen vinning.”

Dr. Neruda: ”Tro mig, jag ger mig inte ut för att ta dessa organisationer i försvar, men du behöver förstå det här, det är viktigt och det kanske kan påverka dig under de dagar som ligger framöver. Det här hemliga nätverket med mäktiga organisationer är mer i linje med Labyrintgruppens mål än vad vår världs regeringar är och särskilt då våra militära ledare. Om du bekymrar dig över något, skulle jag ge dig rådet att bekymra dig mera för regeringen, kongressen och försvarsdepartementet – inte bara i USA utan i varje land.”

Sarah: ”Hur kan du säga så? Påstår du, att vår regering och våra militära ledare försöker göra oss illa och att de här hemliga, manipulativa organisationerna försöker hjälpa oss?”

Dr. Neruda: ”Jag säger, att ledarskapet inom världssamfundets nationer är inkompetent och kan köpas med den heliga dollarn. Och det är inte det hemliga nätverket, som jag har pratat

om, som manipulerar vår regering och vårt militära ledarskap att investera enorma pengar i destruktiva krafter som kärnvapen och biologiska vapen. Det här beslutar de själva. De hemliga organisationerna, som jag sätter fingret på är emot de här militära uppladdningarna, därför att de skapar viss grad av osäkerhet i deras modeller för att kontrollera ekonomiska och sociala system.

”De politiska och militära ledarna är de som investerar tid, energi och pengar i vapen för massförstörelse och om det finns något sådant som ondska, så är de det.”

Sarah: ”Okay, jag förstår din ståndpunkt. Men du antydde, att de här hemliga organisationerna skulle försöka döda oss, om vi publicerade allt det här? Jag kan fortfarande inte se hur detta kan göra dem så nobla.”

Dr. Neruda: ”Jag tror inte du behöver bekymra dig om de här hemliga organisationerna. Du vet inte tillräckligt för att vara farlig för dem. Dessutom är de vana vid journalister som snokar runt och försöker avslöja dem. Ingen har lyckats på något meningsfullt sätt. Dussintals med böcker har skrivits om dem. Så de kommer inte att besvära dig. Deras intresse kommer att vara riktat på mig och endast på mig. Det är ett av skälen till varför jag är noggrann med vad jag berättar för dig. Jag vet, att de kommer att läsa de här utskrifterna, liksom NSA, CIA, ACIO och hela Labyrintgruppen kommer att göra det. Jag ger dig tillåtelse att spela in de här samtalen, därför att jag vet vem som kommer att lyssna till exakt de här orden och jag vill, att de ska veta precis vad jag har delat med mig till dig, och genom dig till andra.

”Jag gör ingen värdering eller bedömning om de här hemliga organisationerna är nobla eller inte. Jag betonar bara, att det inte är de, som slösar enorma summor pengar och intellektuellt kapital på vapen för massförstörelse. De är betydligt mer kompetenta att regera än vad våra politikiska och militära ledare är. Och detta är helt enkelt min åsikt.”

Sarah: ”Jag fattar fortfarande inte. Om Labyrintgruppen, ACIO och det här hemliga nätverket av organisationer är så nobla och välvilliga, varför är du då rädd för ditt liv? Och varför gömmer de sig för allmänheten som kackerlackor?”

Dr. Neruda: ”För att svara på din första fråga, så fruktar jag för mitt liv, därför att jag känner till information som skulle kunna förorsaka skador, som inte skulle kunna repareras, för en mängd hemliga organisationer – fastän jag inte har någon avsikt att göra det.”

Sarah: ”Men bara för att du vet de här sakerna, så kommer de att fånga in dig och döda dig? Det låter för mig som en liten trevlig grupp. Absolut inte onda...”

Dr. Neruda: ”Kom ihåg, - de är kontrollfreakar. De tycker inte om, att någon går lös, som skulle kunna förorsaka dem potentiell skada. Om jag ville, skulle jag kunna sänka dem. Så mycket vet jag om deras data-algoritmer och dechiffringsteknologier.”

Sarah: ”Men hur skulle du kunna komma in i deras system? För mig verkar det som om du skulle sätta dig i stor fara, om du försökte att komma in i deras system.”

Dr. Neruda: ”Jag behöver inte ta mig in i deras system för att förorsaka dem skada, jag behöver ta mig in i deras system för att förhindra skada. De kommer att bjuda in mig i sina system.”

Sarah: ”Jag förstår inte.”

Dr. Neruda: ”När jag från början utvecklade systemet, la jag in vissa tidsfördröjda algoritmer, som var skrivna med ett manus som skall beaktas vid specifika tider, och om algoritmerna inte underhålls i enlighet med manus, förstör programmet i grund och botten sig självt. Någonting som de här organisationerna inte har råd med att låta hända.”

Sarah: ”Varför samtyckte de till det här?”

Dr. Neruda: ”Det är en del av den lön som Labyrintgruppen tar ut från sina klienter. Och av större vikt, detta försäkrar oss om, att våra teknologier – även i deras urvattnade tillstånd – sköts enligt vår överenskommelse och inte används felaktigt. Jag har öppningskoderna till det här systemet och den översynsnyckel, som kommer att förhindra det från att krascha. Jag har förvissat mig om, att jag är den ende som har den här kunskapen.”

Sarah: ”Så du talar om för mig, att med alla dessa fotografiska minnen som springer runt i Labyrintgruppen, så är du den ende som känner till koden?”

Dr. Neruda: ”Jag rapporterade inte exakt det rätta numret, när jag gjorde min sista uppdatering av deras system – så, ja, jag är den ende som känner till den korrekta koden. Jag utformade det på det här sättet för att försäkra mig om min säkerhet.”

Sarah: ”Men med alla dessa genier i Labyrintgruppen, så talar du om för mig, att de inte kan lösa det här problemet själva?”

Dr. Neruda: ”Inte utan en avsevärd mängd tid – och någonting som Femton inte skulle samtycka till att göra. Det är alltför slösaktigt och en stor störning för BST-forskningen.”

Sarah: ”Vet de redan om det här?”

Dr. Neruda: ”Oh, ja. Jag informerade dem kort efter att jag hoppat av.”

Sarah: ”De måste ha blivit förbannade.”

Dr. Neruda: ”Det var inte någon trevlig konversation, för att uttrycka sig milt.”

Sarah: ”Jag tänkte på all denna sofistikerade teknologi som Labyrintgruppen har, men jag förstår inte en sak. Hur tillverkar ni den? Jag antar, att Intel inte står för tillverkningen. Eller hur?”

Dr. Neruda: ”Alldeles riktigt. Det finns ingen på den här planeten, som kan tillverka de här teknologierna. De är alla baserade på Corteums teknologi – som ligger omkring 150 generationer framför våra bästa datorteknologier här på jorden. Till exempel använde LERM-projektet bara en enda inhemsk teknologi i det totala uppbådet av omkring 200 olika teknologier och det var en relativt oväsentlig del i projektet.”

Sarah: ”Vad var det?”

Dr. Neruda: ”Den är ett derivat från en optisk telemetrisk laser-teknologi som ACIO utvecklade för omkring 20 år sedan, men den fyllde de speciella behoven hos LERM-projektet, därför att den var baserad på analoga protokoll, vilket krävdes för tillämpningen i den här specifika delen av experimentet.”

Sarah: ”Så Corteum utför all tillverkning av det som Labyrintgruppen konstruerar. Vad skulle hända om Corteum beslutar sig för, av vilket skäl det än må vara, att helt plötsligt inte dela med sig av de här teknologierna? Skulle inte Labyrintgruppen upphöra att existera?”

Dr. Neruda: ”Kanske. Men Femton är smart och han har analyserat vissa eventualiteter och fått dem på plats och försäkrat sig om, att ingenting sådant skulle kunna hända. Tänk på, att Corteum är minst lika motiverade som vi att utveckla den här teknologin, - kanske mer. De har en oerhörd respekt för Femton, precis som för den övriga mänskliga delen av Labyrintgruppen. Dessutom, när Labyrintgruppen först bildades, förhandlade Femton med Corteum att dela med sig av alla källkoder för de projekt som kom ur BST-forskningen. Alla basteknologier gjorde man exakta kopior av i två separata forskningslaboratorier. Det finns dubbla uppsättningar hela vägen igenom ända ner till kraftgenereringen.”

Sarah: ”Kan inte ledarna för de här hemliga organisationerna försöka pressa Femton till att hitta dig – med hjälp av sin fjärrskådningsteknologi är det väl lätt att hitta dig?”

Dr. Neruda: ”Ledarna för de här hemliga organisationerna vet mycket väl, att de inte har något inflytande över Femton. Efter att ha läst den här informationen, kommer de att veta, att de har ändå mindre inflytande. Femton och Labyrintgruppen konstruerade och utvecklade hela deras säkerhetssystem. Vartenda ett från början till slut. De visste, att de var tvungna att sätta sig i skuld till Labyrintgruppen för vissa teknologier som gjorde dem – som en liknelse – osynliga. Femton kan man inte utsätta för påtryckningar. Faktiskt är det raka motsatsen. Femton kan göra påtryckningar på dem, fastän det skulle han aldrig göra. För Femton representerar de här organisationerna helt enkelt ett bättre alternativ än att låta våra egna regeringar ta kontroll över det ekonomiska maskineriet och det sociala systemet inom världens infrastruktur. Därför sympatiserar han med dem och försöker hjälpa dem i den utsträckning han har råd med ifråga om tid och energi.”

Sarah: ”Så hur kommer du att kunna gömma dig för dem?”

Dr. Neruda: ”Som jag berättade för dig tidigare, började jag systematiskt att befria mig från ACIOs invasiva säkerhetsåtgärder, vilka omfattar elektroniska sensorer inplanterade under huden bak i nacken. Jag plockade effektivt bort de här anordningarna från mig själv, så att jag skulle ha en chans att förbli under jorden tills en rimlig lösning kunde förhandlas fram.”

Sarah: ”Men du sa, att de hade en RV-teknologi, som kan lokalisera dig. Vad säger du om det?”

Dr. Neruda: ”Utan tvivel kommer de att försöka sig på det, men det är inte någon exakt vetenskap. En RV skulle kunna se det här rummet, men inte ha en aning om var man skulle

kunna hitta det. De skulle kunna låsa på ett särskilt objekt – som den där klockan till exempel – men om den inte var den enda klockan i sitt slag som finns och på andra vägar spåra platsen där den finns, så skulle det inte hjälpa dem.”

Sarah: ”Finns det något, som jag då bör oroa mig för?”

Dr. Neruda: ”Jag tror, att vi behöver flytta omkring litet och variera våra mötestider och vår mötesplats. Vi bör genomföra nästa intervju i en ny omgivning – kanske utomhus. Någonting allmänt utan landmärken.”

Sarah: ”Så de kan läsa min gatuskylt och sedan titta på adressen till mitt hus – jag menar om de gör en RV-session just nu?”

Dr. Neruda: ”De skulle försöka, och det är möjligt att de skulle kunna lyckas, men inte troligt.”

Sarah: ”Jag blev plötsligt väldigt nervös. Du får mig inte att känna mig bekväm med det här.”

Dr. Neruda: ”Jag kan bara vara ärlig.”

Sarah: ”Vad skulle de göra med mig och min dotter om de hittade oss?”

Dr. Neruda: ”Jag tror, att du får förutsätta att de genomför en MRP på hela den erfarenheten som det innebär att träffa mig.”

Sarah: ”De skulle inte döda oss?”

Dr. Neruda: ”Det tror jag inte. Femton tillgriper inte våld, om det inte är absolut nödvändigt.”

Sarah: ”Jäklar, jag önskar jag hade vetat det här innan jag samtyckte till att dra in min dotter och mig. Tala bara om en sak för mig; vet du när de gör en RV-session? Jag menar, kan du känna det eller någonting?”

Dr. Neruda: ”Jag kan förnimma det, men det är ingenting som är helt säkert.”

Sarah: ”Finns det något sätt att försvara sig mot det?”

Dr. Neruda: ”Nej, inget.”

Sarah: ”Så allt vi kan göra är att hoppas på, att deras förbaskade RV är inkompetent?”

Dr. Neruda: ”Jag kommer bara att stanna kvar under korta tidsperioder och sent på natten är det mindre troligt, att de gör någon RV-session. Det skulle vara bra, om vi varierar vår mötesplats, som jag föreslog tidigare. Utöver det vet jag inte vad mera vi kan göra.”

Sarah: ”Jag antar, att det inte är någonting som polis eller FBI kan göra för att hjälpa?”

Dr. Neruda: ”Ingenting som jag är intresserad av.”

Sarah: ”Men vad kommer du att göra för att skydda dig?”

Dr. Neruda: ”Som du säkert inser, Sarah, så finns det viss information, som jag inte kan dela med dig i den här typen av intervjuer. Det här är ett exempel på, då jag inte kan berätta mera än jag gjort.”

Sarah: ”Jag känner att jag behöver få ett slut på den här sessionen. Mitt huvud är bokstavligen fyllt till brädden. Jag tror, att om du skulle berätta något djupsinnigt just nu, skulle det bara gå in genom ena örat och ut genom det andra. Kan vi mötas igen på tisdag och kanske ta vid där vi slutade ikväll.”

Dr. Neruda: ”Det går bra enligt mitt schema.”

Sarah: ”Okay. Jag stänger av för ikväll.”

Slut på sessionen.